

DARBININKAS

Vol. XC, Nr. 9 (43)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

Rugsėjis - September 2005

XX Pasaulio Jaunimo dienos

Š. m. rugpjūčio 18-21 d. įvyko Dvidešimtosios Pasaulio Jaunimo dienos Koelno mieste (Cologne), Vokietijoje. Čia duodame trumpą Jaunimo dienų apžvalgą iš įvairios spaudos.

Jaunimo Dienų trumpa istorija

Pirmą kartą į Jono Pauliaus II kvietimą 1984 m. Šv. Petro aikštėje Romoje švęsti Verbų sekmadienį atsiliepė 300 tūkstančių jaunų žmonių iš viso pasaulio. Tarp jų buvo ir Motina Teresė iš Kalkutos bei Teizė įkūrėjas. Miesto valdžiai netikėtai uždraudus statyti didžiulę palapinę, kurioje galėtų apsistoti maldininkai, 6 tūkstančiai šeimų pasisiūlė priimti jaunimą savo namuose. Verbų sekmadienio išvakarėse popiežius Jonas Paulius II kalbėjo: "Koks nuostabus reginys matyti Jus čia susirinkusius. Kas sakė, jog šiandieninis jaunimas praradęs vertybių jausmą? Nejaugi iš tiesų negalima juo pasitikėti?", ir įteikė didžiulį Kristaus kančios ženklą su Nukryžiuotoju, dabar vadinamą Pasaulio Jaunimo dienų kryžiumi.

Jungtinėms Tautoms 1985 metus paskelbus Tarptautiniais jaunimo metais, į Šventojo Tėvo kvietimą Verbų sekmadienį rinktis Romoje atsiliepė apie 250 tūkstančių jaunuolių.

Pirmosios oficialios Pasaulio Jaunimo dienos Romoje buvo švenčiamos 1986-aisiais. Po metų jaunimas rinkosi Argentinoje, Buenos Aires, kur minioms maldininkų popiežius kartoją pirmąją savo pontifikato dieną ištartus žodžius: "Jūs kuriate gyvenimo ir tiesos, laisvės ir teisingumo, meilės, susitaikinimo ir taikos civilizaciją"...

Dar kitais metais apie 600 tūkstančių jaunųjų maldininkų patraukė į Santiago di Kompostelą Ispanijoje. Griuvus "geležinei uždangai" pasaulio krikščioniškojo jaunimo susitikime galėjo dalyvauti ir rytų europiečiai – 1991 metais pusantro milijono žmonių savo tikėjimą liudijo Lenkijos mieste Čenstachovoje. Dar po pusės metų pusė milijono jaunuolių su Jonu Paulium II susitiko Denver, JAV. Daugiausia dalyvių Jaunimo dienose sulaukta 1995 metais Filipinuose, Maniloje savo tikėjimą liudijo net 4 milijonai krikščionių iš visų pasaulio kraštų.

Jubiliejiniais 2000 metais jaunimas rinkosi Romoje. iš beveik dviejų milijonų dalyvių vokiečių buvo net 12 tūkstančių. Jau tada imta svarstyti galimybę Jaunimo dienas surengti Vokietijoje. Šiemet ta idėja virto realybe.

Popiežius Benediktas XVI

Prel. Edmundo Putrimo pranešimas

2005-08-12

Yra išvykusi grupė lietuvių jaunimo iš Kanados ir JAV į Koelną, Vokietiją, dalyvauti Pasaulio Jaunimo Dienose kartu su Popiežium Benediktu XVI, Vilniaus Arkivyskupu Kardinolu Bačkiu, Vilkaviškio vyskupijos Vyskupu Norvila, Lietuvos kunigais ir su 2000 jaunimo iš Lietuvos.

Grupės vadovai šiai ekskursijai yra Lietuvos VK Delegatas užsienio lietuviams katalikams prelatas Edmundas Putrimas, Užsienio Lietuvių Jaunimo Sielovados koordinatorė Birutė Bublienė ir Detroito lietuvių parapijos klebonas kun. Ričardas Repšys.

Vasario 16 gimnazijos Vokietijoje direktorius Andrius Šmitas padėjo suorganizuoti kelionės maršrutą Vokietijoje. Detroito jaunimas organizavo įvairius lėšų rinkimo projektus, o Kanados jaunimą finansiniai paramė Priskėlimo kredito kooperatyvas ir Kanados Lietuvių Fondas.

Paskutinės Pasaulio Jaunimo Dienos įvyko Toronte, Kanadoje 2002 metais, kuriose dalyvavo Popiežius Jonas Paulius II. Tuo metu dalyvavo Vyskupas Norvila, 25 kunigai ir 300 jaunimo iš visų Lietuvos vyskupijų ir keli šimtai jaunimo iš užsienio. Hamiltono, Mississaugos ir Toronto lietuvių parapijos ir bendruomenės sutiko priimti ir globoti PJD dalyvius jų viešnagės metu Toronte.

(mukelta i 3 psl.)

Gal išeivijai žinotina?

Kas dedasi Lietuvoje

Pastaruoju metu "Darbininko" redakcija yra gavusi daug atsiliepimų apie pereinamo numerio pirmame puslapyje paskelbtą straipsnį, paimtą iš Ambasadoriaus Vytauto Antano Dambravos archyvo. Straipsnis, o tiksliau – autentiška "Amerikos Balso" programa: **"Tai įvyko liepos dvidešimt pirmąją"** kaip liepsna nuplieskė mūsų tautiečius Tėvynėje Lietuvoje.

Sukakties dieną vyr. TV programos vedėja Rita Mičiūtė Vilniuje perdavė per pirmą radijo kanalą valandos programą su istorikais plačiai nagrinėjama nelabuosis 1940 metus ir priverstiną Lietuvos prisijungimą prie SSRR.

Pilną "Darbininke" paskelbtą straipsnio tekstą paskelbė internetinis laikraštis "Bernardinai.lt" ir internetinės politinės partijos "Lietuvos Kelio" ir "Piliečių" (Kito pasirinkimo) svetainės. Be to, pilnas tekstas atspausdintas pirmajame "Lietuvos Aido" puslapyje, "Kauno Dienoje", "Apžvalgoje", "Tremtiniuose", "Į Laisvę" žurnale ir kitur. Daug skaitytojų internetiniams laikraščiams siuntė savo komentarus. Vien "Bernardinai.lt" iki rugpj. 24 atspausdino 27 komentarus. Štai keletas tų komentarų:

... - Tikra laimė, kad po tiek metų tiesa pasiekė mus per Bernardinų svetainę... "Darbininke" paskelbta programa (straipsnis – red.) leidžia ir mums lengviau atsikvėpti. Jie neša vertybes, išleisdami tiesos spindulį pro šviesos plyšelį... (Tremtinys)

... - Sunku patikėti, kad reikėjo 65 metų šiai tragiškai

tiesai pasiekti mąstančio lietuvių akis ir ausis... Dar sunkiau, kad iki šiol Lietuva kentė melą, suglaudusi lūpas, apsupta krasnarmeicų, savų išdavikų, kurie, agentaudami didžiausiam lietuvių tautos priešiui, pamynė po kojų tiesą ir dorą. ... Šioji programa kartą ant visados atskleidė niekšingąjį pavergėjo ir jam tarnaujančios bandos išdavikų veidą... (Gintaras).

... - "Tai įvyko liepos dvidešimt pirmąją", "Bernardinuose.lt" perduota programa kaip liepsna nuplieskė visą kraštą. Daugelis negirdėjo, daugelis nežinojo, daugelis kitaip manė... Dabar ir internetas, ir spauda, ir radijas prabilo... Pagaliau... Garbė už tiesos paskelbimą. Iš tiesų, geriau vėliau negu niekad... Ačiū autoriui... (Kazimieras).

... - Šuolaikinė teisė – pasityčiojimas iš teisingumo. Ir visa tai prasidėjo Liepos dvidešimt pirmąją... Ačiū, kad nors archyvuose tiesa išlieka gyva. Tauta kratosi purvinos praeities, o autentiški faktai mus stiprina ne agonijai, ne dejavimui, o kovai iki teisingumo pergalės... Rikiuokimės mes, pasiryžę ištikimai tarnauti Dievui, Tėvynei ir savo broliams. Tegyvuoja dora ir teisingumas... (Klaustukas).

"Darbininko" redakciją nustebino ir tas faktas, kad daugelis Lietuvoje tikros tiesos apie siaubingus ano meto įvykius iš viso pilnai nežinojo.

Ačiū už parodytą dėmesį Lietuvai ir jos autentiškų, tragiškų liepos įvykių istorijai. Gerai, kad anksčiau ar vėliau tiesa iškyla paviršium ir teisingumas laimi. Kad ir po 65 metų..

Albina Žumbakienė, "Darbininko" redaktorė

Įvykiai Lietuvoje

Nuo rugsėjo 1-osios pusšimčiu litų padidės pedagogų atlyginimai ir keliais šimtais litų pakils mokyklų direktorių bei jų pavaduotojų darbo užmokestis. Švietimo ir mokslo ministras Remigijus Motuzas informavo, jog visų bendrojo lavinimo ir profesinių mokyklų, ikimokyklinių ir neformaliojo švietimo įstaigų pedagogų atlyginimai vidutiniškai pakils 60-70 litų, nors jų darbo krūvis nepadidės. Pedagogams bus papildomai sumokama už tokius darbus, kaip sąsiuvinių taisymas, mokinių ekskur-

sijų organizavimas. "Tai ilgalaikės, Vyriausybės patvirtintos mokytojų atlyginimų didinimo programos pradžia. 2009 m. pedagogų darbo užmokestis bus didesnis puse tūkstančio, o iki 2012 m. - 800 litų", - aiškino ministras. Nuo rugsėjo 1 d. dar iki 500 litų padidės ir mokyklų vadovų ir jų pavaduotojų atlyginimai. Švietimo ir mokslo ministerijos (ŠMM) duomenimis, skirtingų mokyklų ir skirtingų kategorijų direktoriai dabar kas mėnesį uždirba nuo 920 iki 2440 litų. Parengtoje naujoje švietimo darbuotojų apmokėjimo tvarkoje numatyta, kad mokyklos vadovo mažiausia pareiginė alga negali būti mažesnė negu didžiausia mokytojo pareiginė alga. Ši rugsėji mokyklos taip pat pasitiks geriau nei pernai apsirūpinusios naujais vadovėliais ir mokymo priemonėmis. Artėjančiais mokslo metais beveik šimtu litų didės mokinių

ugdymui skirtas mokinio krepšelis ir sieks 1802 litus. Jame šiemet daugiau pinigų numatyta vadovėliams ir mokymo priemonėms pirkti, mokytojų kvalifikacijai kelti. Naujuosius mokslo metus mokyklos pasitiks turtingesnės - tūkstantis Lietuvos klasių bus aprūpintos naujais mokykliniais baldais, už 60 milijonų litų bus atnaujinta 20 švietimo įstaigų, mokykloms bus perduota dar 50 naujų geltonųjų autobusų. Vis dėlto nors Lietuvoje važinės beveik 300 autobusų, poreikis yra 600. Mokyklų aprūpinimas gerėja, tačiau mokinių bei pedagogų gerai savijautai švietimo įstaigose įtakos turi ne tik materialinė bazė, bet ir tvyranti atmosfera. Dėl šios priežasties ministerija kartu su mokinių savivaldos organizacijomis šiuos mokslo metus skelbia Draugiškos mokyklos metais.

Elta

XX Pasaulio Jaunimo dienos

(atkelta iš 1 psl.)

Dalyvauja ir Pranciškoniskasis jaunimas

Pranciškoniskasis jaunimas (apie 99 jaunuoliai, kuriems vadovavo Bro. Algis Malakauskis, OFM,) sudarė dalį Lietuvos jaunimo, kurio priskaičiuota iki 2000. Ketvirtadienio ryte (rugpj. 18 d.) jie visi turėjo galimybę visai iš arti matyti ir pasveikinti Popiežių Benediktą XVI, kuris tą rytą atvykęs į Koelną, išsėdęs į laivą, apsuko didžiulį ratą Reino upe ir, trumpam sustojęs, kalbėjo susirinkusiam jaunimui. Paskui popiežius išsėdėjo į popmobilį ir keliavo iki Koelno katedros. Jį lydėjo visų šalių jaunimo atstovai, nešdami savo vėliavas. Tarp jų buvo ir viena lietuvių, pasipuošusi tautiniais drabužiais. Lietuvių jaunimas turėjo progą, plėvesuojant mūsų trispalvėms, skanduoti Lie-tu-va, Lie-tu-va. Šv. Tėvas toliau ėjo pėsčias iki Koelno katedros.

Popiežius su istoriniu vizitu lankosi Koelno sinagogoje

Popiežius Benediktas XVI penktadienį, rugpj. 19 d. įžengė į šio miesto sinagogą, tapdamas antruoju Katalikų Bažnyčios popiežium, apsilankiusiu žydų maldos namuose, jis pasekė savo pirmtako popiežiaus Jono Pauliaus II, kuris 1986 m. apsilankė Romos sinagogoje, pėdomis.

Šis itin simboliškas vizitas atspindi naujojo popiežiaus ryžtą tokiu įtemptu metu skatinti susitaikymą tarp skirtingų religijų. Apsilankymui sinagogoje reikšmingumo suteikia ir tai, kad Vokietijoje gimęs popiežius vaikystėje ne savo noru priklausė Hitlerio jaunimo organizacijai.

Popiežius vadovavo vigilijos maldai

Rugpj. 20 d., šeštadienio vakare, po atviru dangum įvyko pagrindinis šimtų tūkstančių jaunųjų katalikų susitikimas su popiežium Benediktu XVI, kuris vadovavo vigilijos maldai. Trečiasis Jaunimo Dienų renginys vyko Marienfelde, netoli Koelno, kur dar iki šio pavasario buvo tik žemės ūkio kultūrų laukai.

Šv. Mišiose – milijonas tikinčiųjų

Popiežius Benediktas XVI sekmadienį, rugpjūčio 21 d., gimtosios Vokietijos Koelno miesto priemiestyje aukojo Mišias, kuriose dalyvavo milijonas iš viso pasaulio atvykusių jaunųjų katalikų. Pamoksle jis paragino atsigręžti į Dievą ir perspėjo nesusikurti "sau patogios religijos".

Mišios po atviru dangumi buvo aukojamos netoli buvusios anglų kasyklos Marienfelde. Jos užbaigė Pasaulio jaunimo dienas, į kurias atvyko apie 800 tūkst. žmonių. Dauguma jų laukė Mišių visą naktį lauke.

Benediktas XVI pamoksle, kurį skaitė penkiomis kalbomis, nevengė teologinių terminų ir dažnai minėjo Eucharistiją. Savo teiginius jis įrodinėjo pasitelkdamas bendrus principus ir nevartojo konkrečių apibūdinimų, kuriuos mėgo jo pirmtakas Jonas Paulius II. Popiežius paragino susirinkusiuosius nelaikyti religijos "vartotojišku produktu", iš kurio išsirenkamos patikusios mintys, o į nepriimtinas ar sunkiau įvykdomas nekreipiamas dėmesys. "Sau pačiam susikurta religija negali mums padėti. Geras laikas ji patogi, tačiau krizės metais liekame vieniši", - sakė jis.

"Gyventi laisvai - nereikia mėgautis gyvenimu atsiribojus nuo visko. Gyventi laisvai - reiškia laikytis tiesos ir dorybės priesakų, leidžiančių mums tapti sąžiningais

ir dorais". Pasaulio Jaunimo dienų dalyviai popiežiaus klausėsi labai susikaupę. Kalbos metu aidėjo tik vieniši ir nuosakūs plojimai. Milžiniškų džiaugsmo protrūkių, kuriuos sukeldavo Jonas Paulius II, nebuvo. Nuoširdūs ir ilgi plojimai nugriaudėjo tik pasibaigus pamoksliui. Benediktas XVI taip pat ragino žmones atsigręžti į Kristų. "Šiandien didelė dalis pasaulio pamiršo Dievą. Kaip tik dėl šios priežasties žmonės jaučiasi nepatenkinti, kenčia ir nepaliauja savęs klausti: Ar įmanoma taip gyventi toliau?" Jis pabrėžė tikėjimo svarbą žmonių gyvenimui. Pasaulį keisti į gerą įmanoma tik tikint ir mylint

Dievą. "Tik iš širdies gilumos išsiveržęs gerumas gali nugalėti blogį ir paskatinti iniciatyvas, kurios laikui bėgant pakeis pasaulį", - teigė jis.

Milžinišką daugumą popiežiaus klausytojų sudarė paaugliai ir nesenai į trečią dešimtmetį įžengęs jaunimas.

Prancūzijos laikraštis "Croix" mano, jog popiežius pasirinko sau tinkamą vaidmenį. "Jau anksčiau buvo galima suprasti, jog karizmatiškojo Pasaulio Jaunimo dienų įkūrėjo įpėdiniui sunku bus lygiuoti su Jonu Paulium II. Tačiau Benediktas XVI visiškai to nesiekia. Jis liko savimi: šaltakraujiškas, visiškai atsidavęs savo naujajai misijai ir nepaprastai atviras. Todėl Koelne matėme ne moralizuotoją, o Romos vyskupą, atvykusį pas gyvenimo prasmės ieškančią jaunimą. Jis nėra žvaigždė, kurios ieško jaunieji katalikai, o tarpininkas, padėsiantis rasti kelią į siekiamą tikslą".

Italijos dienraštis "Corriere della Serra": "... jis rado jėgų būti pačiu savimi... Popiežius visus sužavėjo savo rūpestingu rimtumu, lengvais judesiais ir tylia profesoriaus kalba. Jame matėme ... karštai mylintį tėvą..."

Benediktas XVI sekmadienį baigė savo pirmąją ganytojišką keturių dienų kelionę į gimtąją Vokietiją ir grįžo į Vatikaną. Kitos Jaunimo dienos turėtų vykti 2008 metais Australijoje. a.ž.

Pasaulio jaunimo dienų emblema

Keturioliktoji „[Laisvę“ fondo studijų savaitė Lietuvoje

Diskusijų objektas – 1941 m. lietuvių rezistencija: įvykiai ir jų vertinimas

Specialiai „Darbininkui“ - ELENA USELIENĖ

Elena Uselienė

Ši tema visuomet daugiau ar mažiau buvo diskutuojama studijų savaitė metu. Tačiau šiuokart jai buvo paskirta ypatinga vieta: kiekvienas prelegentas, skaitydamas savo pranešimą, neatitrūko nuo minėto laikotarpio datos, o tik kuo giliau stengėsi užčiuopti tų, anot vieno iš pranešėjų – dr. A. Idzelio, pačių svarbiausių metų Lietuvoje, įvykius, faktus ir jų interpretacijas. Iš tiesų, dabar, kai daugelio tų metų liudininkų lieka vis mažiau ir mažiau, o jaunesnės kartos, bent jau tos, kurios gimė ir užaugo sovietinėje Lietuvoje, neperėmė gyvosios atminties (ties tuo uoliai dirbo okupantai), ar neliks miglose 1941 metų įvykiai ir po jų sekęs dešimtmetis? 14-toji „[Laisvę“ fondo studijų savaitė atskleidė, kad ne visiems matomas darbas vis dėlto vyksta. Vyksta diskusijos, tvarkomi archyvai, rašomi darbai, leidžiamos knygos, nagrinėjamos įvairiausios su šiuo laikotarpiu susijusios temos tiek pačioje Lietuvoje, tiek ir JAV, taip pat ir kitose Europos valstybėse. Dalis šių darbų ir buvo pristatyta 14-toje „[Laisvę“ fondo studijų savaitėje.

* * *

Pirmoji diena

Kaip ir pernai, pirmosios studijų savaitės dienos renginiai prasidėjo tradiciniais sveikinimais Kaune, Kauno įgulos karininkų Ramovėje. Susirinkusiuosius pasveikino ir linkėjo sėkmės šios įstaigos viršininkas majoras G. Reutas, Dr. K. Ambrozaičio linkėjimus studijų savaitės dalyviams perskaitė advokatas J. Kairevičius, vėl susitikę savaitėje džiaugėsi kiti fondo dalyviai ir bičiuliai.

Pirmasis pranešėjas, jau minėtas dr. A. Idzelis, gilinosi į 1941 metų įvykių istorinę reikšmę. Be kita ko prelegentas teigė, kad žodis „genocidas“, kaip apibūdinimas to, ką sovietai vykdė Lietuvoje lietuvių atžvilgiu, nėra tikslus. Tikslus žodis čia turėtų būti „holokaustas“, – sakė dr. A. Idzelis. Be to, pranešėjas pabrėžė, kad supratimo, kas vyko tuomet Lietuvoje trūksta ne tik Lietuvos visuomenėje, bet ir išeivijoje, mat „nutautejimas išeivijoje – tai nežinojimas praeities, ypač artimesnės, kurios tiesioginiai dalyviai buvo dabarties kartų tėvai ir seneliai“.

Aptariamą laikotarpį pavadinęs gyvąja istorija, klausimu savo pranešimą pradėjo dr. S. Jegelevičius: „ar 1941 m. birželio sukilimas – istorikų ar politikos sfera? Pasak S. Jegelevičiaus, apie 90-sius XX amžiaus metus tai buvo kur kas labiau politinė tema, tačiau per 15 Nepriklausomybės metų ji tapo labiau istorikų problema. S. Jegelevičius konstatavo, kad „birželio sukilimas prisimenamas net ir po nemenkų sovietų pastangų jį ištrinti“. Kas kita, kad ir dabar kai kurie oficialūs asmenys vyriausybėje siūlo švęsti sukilimo metines tik sukilimo dalyvių šeimose ar su draugais. Tačiau prelegento nuomone, „šis įvykis išeina už šeimos ribų“.

Trečiasis pirmosios studijų savaitės dienos pranešėjas dr. A. Bubnys pateikė vieno 1941 metų birželio sukilimo fragmento – Baisogalos puolimo – analizę.

Po pranešimų vykusiose diskusijose buvo svarstoma, ką vis dėlto galima vadinti sukilėliu, prisimenamas ramus lietuvių elgesys su raudonarmiečiais ir kiek kitoks – su vietiniais komunistais.

Kitaip nei buvo įprasta, tradicinė Rezistencijos premija šiuokart buvo įteikta pirmąją studijų savaitės dieną. Šiemet ji buvo paskirta prof. D. Gailienei, kaip knygos „Sunkių traumų psichologija: politinių represijų padariniai“ sudarytojai. Priimdama premiją prof. D. Gailienė sakė, kad šios knygos idėja kilo pamąsčius, jog apie visokių tragedijų aukų psichologiją, pavyzdžiui, Vietnamo karo, holokausto, tyrimų padaryta daug, tačiau iki šiol Lietuvoje nebuvo studijos, kurioje būtų nagrinėjama sovietų represijas išgyvenusių žmonių savijauta – juk ši tragedija žmonėse negalėjo nepalikti pėdsakų. Sudarytoja pabrėžė ne tik šios knygos mokslinę, bet ir žmogiškąją vertę: ne vienas studentas, rinkęs medžiagą tyrimui, buvo sužavėtas atradęs tokius šviesius, toli gražu nepapaikčius žmones, kuriuos galbūt tikėjosi išvysti. „Lietuvoje retenybė – už mokslinius tyrimus gauti pripažinimą. Mums didelė garbė“, – sakė prof. D. Gailienė.

Antroji diena

Antrajai posėdžių diena susirinkome Kauno apylinkėse, Kulautuvoje. Pirmasis kalbėjo dar vienas į šią studijų savaitę pakviestas istorikas – dr. A. Anušauskas. Pranešimo tema – „Okupuotos Lietuvos istorija: pasipriešinimo vertinimai 2005 metais“. Prelegentas kons-

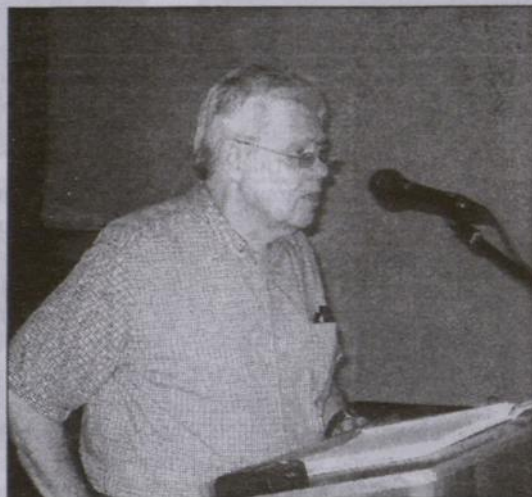
tatavo, kad per 15 metų, praėjusių po Nepriklausomybės atgavimo, kokybiškai pakito pasipriešinimo vertinimai. „40 metų pasipriešinimas buvo niekinamas“ – priminė A. Anušauskas. Todėl nenuostabu, kad dabar, kai teismuose yra ne viena byla, susijusi su pasipriešinimo laikotarpiu (partizanų nužudymai ir t.t.), teismai nesupranta, kaip teisingumas buvo realizuojamas tada. Teisėjams nėra aišku, kad tuo metu vykęs karas buvo teisėtas, kad egzistavo partizanų organizacinės struktūros, kad tai, su kuo susiduria dabartiniai teisingumo vykdytojai, nėra paprastos kriminalinės bylos. Dr. A. Anušausko teigimu, iki dabar dar nėra parašyta bendra pasipriešinimo istorija.

Štai po tyrimų aiškėja, kad Lietuvos pasipriešinime dalyvavo apie 5% tautos: šiuo atžvilgiu Lietuva niekuo nesiskyrė nuo kitų valstybių. Pasipriešinime buvo daugybė tikslų, o teroras prieš lietuvius ritosi bangomis, kurių viršūnė – 1945-ieji. Šio istoriko teigimu, vos ne kas antrą Lietuvos vyrą palietė šis teroras, kuris, karui baigiantis, dar labiau sustiprėjo. Akivaizdu, kad metams bėgant, keitėsi pasipriešinimo slopinimo būdai. Lietuvoje, A. Anušausko duomenimis, visuomet buvo iki 7 kartų daugiau NKVD dalinių nei Latvijoje, o jų taikomi naikinimo metodai jau buvo kadaise išbandyti 3-4 dešimtmetyje Azijoje bei Ukrainoje. Kito ir lietuvių pasipriešinimas: nors iš esmės jis buvo daug stipresnis nei kaimyninėse Baltijos valstybėse – Latvijoje ir Estijoje, o kartais net kur kas aktyvesnis nei Ukrainoje, jis pamažu silpo kokybiškai – mažėjo žmonių. „Absoliuti partizanų dauguma – 70% – žūdavo išduoti“, – konstatavo pranešėjas.

Antrasis tos dienos prelegentas, pateikęs jau ne pirmą savo paruoštą pranešimą šioje studijų savaitėje, dr. A. Idzelis, kalbėjo apie Birželio sukilimą Kaune. Kaunas tuomet tapo sukilimo centru, o Vytauto Didžiojo Universitetas – ta „ašimi, aplink kurią kristalizavosi pasipriešinimas“. Pranešėjas paminėjo ypatingą ateitininkų indėlį tiek ruošiantis sukilti, tiek ir jau sukilus. A. Idzelis palietė ir lyg šiol gana subtilią temą: sukilimo santykių su holokaustu, pabrėždamas, kad šie du dalykai niekaip nėra susiję.

Po šių dviejų ilgų ir išsamių pranešimų vykusios diskusijos suteikė dalyviams progą kai ką patikslinti, paklausti, tačiau iš esmės visi džiaugėsi išgirdę informatyvius bei objektyvius pranešimus.

Emocijomis tryško Kauno Tremties muziejaus vadovo K. Kasparo pasisakymas. Jis pristatė visus Juozo Daumanto knygos „Partizanai“ leidimus, vadindamas šį leidinį „knyga apie laisvės likimą“. Nuosekly šio pristatymo tęsinio tapo susitikimas su 1941 metų birželio sukilimo ir laisvės kovų dalyviais. Šių žmonių pasakojimai buvo tarsi prieš tai girdėtų pranešimų gyvos iliustracijos, primenančios, kad už tų istorinių faktų visuomet slypi gyvi žmonės – ir bailesni, ir drąsesni, likimo valia gyvenę ir išgyvenę to laikotarpio išbandymus.

A. Idzelis skaitė dvi paskaitas

J. Antanaitis - nuolatinis Studijų savaitės dalyvis, 1941 m. sukilimo dalyvis

Trečioji diena

Ją pradėjo vienas laukiamiausių ir ištikimiausių studijų savaitės pranešėjų – prof. K. Skrupskelis. Jo paskaitas mėgsta ir jaunimas, ir vyresnieji studijų savaitės dalyviai. Juolab kad profesorius žodžio kišenėje niekada nieiško: sudėtingus dalykus pateikia šmaikščiai, dėl paprastų nesivargina, į klausimus atsakinėja su giliomis potekstėmis. Šį kartą K. Skrupskelis apsistojo ties 1940-1941 metų įvykių sąvokomis ir metodiniais šios temos klausimais. Pasak jo, apie tą laiką mes žinom net daugiau, nei galėtume tikėtis. Tačiau žinodami faktų chronologiją, kur kas mažiau arba ir visai nieko nežinome apie tų įvykių dalyvių elgesio motyvus ir mintis. „Svarbūs dokumentai (mažai žinom vokiškus, nė nepaliesti sovietiniai, nebaigti nagrinėti lietuviškieji) išjudina įvykių eiles, kurių jų autoriai

dažnai patys nenumanė esant“. „Dokumentas gali būti problema, o ne atsakymas“, – sakė K. Skrupskelis.

Atliepdamas šios studijų savaitės rengėjų iniciatyvai pakviesti dalyvauti renginyje būrį jaunų istorikų – magistrantų ir doktorantų – prof. K. Skrupskelis nuolat kreidavosi kaip tik į juos siūlydamas idėjas, kuo verta pasidomėti ir nuosekliai tyrinėti.

Anot pranešėjo, aptariamų metų įvykiuose labai daug neatsakytų klausimų; ar Lietuvos okupacija buvo užprogramuota iš pat pradžių? Ar J. Paleckis ir A. Venclova tiesiog stengėsi lipti karjeros laiptais, ar, matydami situaciją, bandė nors kažką gelbėti, prisijungdami prie sovietinės vyriausybės? Ką Laikinoji Lietuvos vyriausybė žinojo apie vokiečių politiką? Kaip tuometė viešoji opinija (kuria neprošal būtų iširti) veikė Laikinosios vyriausybės politiką? Šie ir daugelis kitų klausimų, prof. K. Skrupskelio nuomone, laukia jaunųjų istorikų tyrinėjimų.

Iššūkiu lietuviškajam patriotizmui galima būtų pavadinti kitą pranešimą, kurį pristatė švedas Jonas (švediškai skambėtų [jūnas]) Ōhman'as. Šis 40-metis žmogus, dar visai neseniai nieko nežinojęs apie Lietuvą, dabar laisvai kalba lietuviškai, žavisi ypatingomis Lietuvos moterimis ir yra apsisprendęs supažindinti pasaulį su Lietuvos pasipriešinimu. Realus žingsnis šia kryptimi jau yra: daugiau nei trisdešimtyje Švedijos leidyklų gavęs neigiamą atsakymą, Jonas Ōhman'as vis dėlto surado leidyklą, pirmą kartą Vakarų Europoje švedų kalba išleidusią J. Lukšos – Daumanto knygą „Partizanai“. Pirmasis 13 000 egzempliorių išleistas šios knygos tiražas buvo tuoj pat išparduotas.

Jaunoji į laisvę fondo dalyvių karta

Pasak pranešėjo, kalbėdami apie Lietuvą, švedai nenaudojo žodžio „okupacija“; tiesiog žiūrėjo į mūsų valstybę kaip į Sovietų Sąjungos dalį, nesigilindami į detales. Jono Ōhman'o požiūriu, ši jo paties į švedų kalbą išversta J. Lukšos – Daumanto knyga tapo tarsi dalele skolos Lietuvai už daugelį metų užmaršties.

Pranešėjas teigė, kad švedams buvo įdomu sužinoti tai, kad „ne šiaip sau vyrai lakstė po Lietuvos miškus“, kad egzistavo partizanų organizacijos, kad miškuose net vykdavo pratybos. Jonui Ōhman'ui pavyko prakalbinti ne vieną tuometinį NKVD pareigūną (be kita ko, Jonas neblogo kalba rusiškai). Vienas iš jų – Ivan Genadič pasakojo, kad saugumiečiams Lietuvoje buvo labai sunku kovoti su pasipriešinimu: lietuviai gyveno vienišiuose, partizanai tvarkingai prižiūrėjo ginklus, visuomet buvo pasiruošę šaudyti, tuo tarpu dėl daugybės įvykusių nelaimingų atsitikimų, sovietų kariams buvo draudžiama vaikščioti užtaisius ginklą.

Jonas Ōhman'as konstatavo, kad švedams, susipažinusiems su Lietuvos laisvės kova, tuoj pat kyla klausimas, kodėl lietuviai nesipriešino taip, kaip suomiai? „Psichologiškai švedai to nesupranta“, – sakė Jonas Ōhman'as. Išklausiusi gausiai skaidrėmis iliustruotą, turtingą lietuvių kalbą pateiktą ir tokią patriotišką pranešimą, auditorija ilgokai ir nuoširdžiai plojo. O kuklusis švedas-lietuvius Jonas droviai šypsojosi.

Dalyvių pageidavimu, po šio pranešimo buvo galima pasižiūrėti prieš keletą metų J. Vaitkaus sukurta filmą „Vienui vieni“, kuriame įkūnyti daugelis tų žmonių, apie kuriuos kalbėjo Jonas Ōhman'as: Deksnys, Lukša,

Briedis, Pyplys, Žilinskas, Markulis ir kiti.

Žinoma, ne vien paskaitomis, kad ir kokios jos būtų įdomios, buvome gyvi. Buvo ir pramogų: vyko juniorų ir senjorų krepšinio varžybos, kuriose nugalėjo juniorai; buvo ir garinė pirtis, dainavom dainų vakare, stebėjom jaunųjų talentų konkursą, koncertavo Garliavos J. Lukšos gimnazijos moksleiviai. Tikėdamiesi susitikti vėl, jau penkioliktąjį kartą, čia, Lietuvoje, linkėjome vienas kitam sėkmės ir dėkojome už vienas kito draugiją.

P.S. Asmeniškai galiu pridurti, kad tokie renginiai ir tokios temos nori nenori skatina būti Tėvynės patriotais. Mūsų valstybėje, deja, šis žodis kol kas tariamasis su tam tikra ironija. Gaila, kad Lietuva prarado ne vieną kartą žmonių, galinčių žinoti ne tokią jau tolimą praeitį ne iš nuogirdų ar keletos pelėsiaios ir dulkėmis nuklotų, pavojingų laikyti nuotraukų ar dokumentų.

KENNEBUNKPORT, ME

Pranciškonų vasarvietėje šią vasarą vyko daug įdomių renginių: Lietuvos Vyčių rekolokcijos; Editos Orlintytės smuiko koncertas, lietuvių folkloro vakaras, ateitininkų poilsio ir studijų savaitė, Giris Azize piano ir dainų koncertas, vasaros pabaigos piknikas su loterija, vaikų žaidimais ir t.t. Čia aprašysime E. Orlintytės smuiko koncertą ir folkloro vakarą. Ateitininkų savaitę žadėjo aprašyti ten dalyvavusi Laima Šalčiuvienė iš Chicagos. Jis tilps "Darbininko" spalio mėn. numeryje.

* * *

Editos Orlintytės koncertas

Liepos 23 d. vakare smuikininkė Edita Orlintytė koncertavo svečių namo valgomajame.

Čia trumpą įvadą apie smuikininkę padarė Gintarė Leckaitė. Paaiškėjo, kad Orlintytė gimė 1970 m. Vilniuje. 1989 m. baigė M. K. Čiurlionio vardo Meno mokyklą. Iki 1995 m. studijavo Lietuvos Muzikos akademijoje (prof. R. Katiliaus smuiko klasėje), kurią baigė magistro laipsniu. Taip pat buvo LMA Mozarto koncerto kūrinių konkurso prizinininkė. Kaip solistė, smuikininkė yra daug koncertavusi su Lietuvos Nacionaliniu kameriniu orkestru ir su kitomis kamerinėmis grupėmis Lietuvoje ir Austrijoje. 1996 m. apsigyvenusi JAV, kaip solistė – smuikininkė koncertavo su Centrine New Jersey simfonija, "Rondo" kameriniu, N. Anglijos Bacho solistais New Yorke, Chicagoje, Bostone ir kituose JAV miestuose.

Smuikininkei E. Orlintytei (kairėje) ir akompanatorei dr. F. Covalessky po koncerto buvo įteikta gėlių

Smuikininkė Edita Orlintytė šiame koncerte pasirodė kaip jau subrendusi profesionali smuikininkė, koncertas buvo aukšto lygio. Smuikininkė atliko aštuonis kūrinius. Labai gaila, kad nebuvo atspausdintos programos, o atliekami kūriniai būdavo pristatomi tik (nelabai garsiai) pranešant jų pavadinimus. Prieš atliekant dvi ištraukas iš Balio Dvariono operos "Eglė, žalčių karalienė", pati smuikininkė papasakojo tos pasakos santrauką. Publika buvo nustebinta smuikininkės pasiekta nuostabia technika, jos sugebėjimu įsijausti į kompozitorių užgaidas ir jas išpildyti.

Smuikininkei akompanavo pianistė dr. Frances Covalessky iš New Jersey.

Folkloro vakaras

Liepos 30 d., šeštadienio vakare, vienuolyno pievoje po ąžuolais vyko lietuviškų dainų ir tautinių šokių vakaras. Programą išpildė Lietuvos folkloro žinovai iš "Neringos" stovyklos: Alvydas Alimas, Darius Moc-

Dalis publikos buvo įtraukta į tautinius šokius

Abi nuotraukos T. Pr. Giedgaudo, OFM

kevičius, Neringa Zautraitė ir Dainora Kupčinskaitė. Jie padainavo visą eilę senoviškų dainų ir pašoko įvairių tautinių šokių, palydint žemaitiškais kanklėmis ir senoviška armonika – bandonija.

Grupės vadovė Dainora Kupčinskaitė pravedė programą, supažindindama su šokiais ir dainomis. Programai įsibėgėjus, žiūrovų nuotaika smarkiai pagyvėjo, kai vadovė kvietė žiūrovus – klausytojus įsijungti į šokių sukūrį. Drauge su folkloro grupės dalyviais ėmė linksmintis ne tik dalyvavę lietuviai, bet dainų refrenu ir kūno judesiais, vadovų pavyzdžiu, pritarė ir visi žiūrovai.

Įsilinksminusi publika būtų dar ilgai pasilikusi ant žolyno ir klausiusi lietuviškų senovės dainų, jei būriai uodų nebūtų juos privertę slėptis ir grįžti į savo kambarius.

Svečių namo užvaizda Michael Falkone nuoširdžiai padėkojo folkloro grupės dalyviams už gražią ir įdomiai pravestą programą. Ši grupė jau antrą vasarą atvyksta į pranciškonų vasarvietę ir nuotaikingai palinksmina vasarotojus.

T. Pr. G.

ATVIRO PASIPRIEŠINIMO IPRASMINIMAS

GINTARAS ŠIDLAUSKAS

Š. m. birželio 10 d. Telšiuose iškilmingai atidengtas ir pašventintas paminklas Laisvės kovoms atminti - prisikėlimo kryžiumi vainikuota kolona, skirta Žemaičių apygardos partizanams, kovojusiems prieš sovietinę okupaciją 1944-1953 metais ir atidaryta Nepriklausomybės aikštė. Tai - valstybinės ir rajoninės valdžios bei visuomeninių jėgų darnaus veikimo rezultatas. Jo statybą finansavo Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras. Nepriklausomybės aikštė su tvarkyta už Telšių rajono savivaldybės lėšas. Tokius paminklus planuojama pastatyti visuose Lietuvos apskrčių centruose.

Prasmingas akcentas paminkle - ryški visų kartų Laisvės kovotojų (1831 ir 1863 m. sukilėlių, 1918 m. savanorių, 1944-1953 m. ginkluotos rezistencijos dalyvių, 1991 m. Tėvynės gynėjų) pasipriešinimo vis tam pačiam prispaudėjui jungtis. Tai sykiu ir pergalės prieš Rytų imperinę politiką vizualinis įtvirtinimas.

Iš šios nuolatinio pasipriešinimo Rytams įvairių tarpinių rikiuotės išskirtinas partizaninio pasipriešinimo dramatiškas triumfas.

Absoliuti dauguma partizaninio karo arba Lietuvos karo laimėtojų nesulaukė šių dienų, tačiau šio laimėjimo akivaizdžiais rezultatais šiandien daugiau ar mažiau sėkmingai naudojames.

Paminklas netgi labiau skirtas ne tiek laisvės idėjai save pašventusiems kariams, kiek mums patiems, neretai pasiklystantiems atgautos laisvės galimybėse. Iškovoti laisvę pasirodė besą šiek tiek lengviau nei joje išmintingai ir atsakingai gyventi.

Daugelis gerai mena tą lemtingą metą, kada griuvo gigantiškas sovietinis kolosas, iš savo geležinių gniaužtų priverstas paleisti kalinamas tautas. Tai buvo labai retas epochinis mirksnis, kada istorija išstrūksta iš žmogaus kontrolės. Tuo metu pasiekti gelminiai geopolitiniai pokyčiai ilgiems dešimtmečiams, o gal net šimtmečiams neatpažįstamai pakeitė Europos istorinį veidą, kurį iki tol bjaurojo nesibaigiančio smurto ir prievartos žymės. Tačiau kai kurios žaizdos pamažu gyja ir traukiasi.

Apie fundamentalius pokyčius byloja ir šis faktas - paminklas Žemaičių apygardos partizanams (anksčiau viešojoje sovietinėje erdvėje vadintiems banditais) atidengtas priešais savivaldybę (buvusio komunistų partijos Telšių rajono komiteto pastatą). Tai liudija, jog viešoji nuomonė pasikeitė neatpažįstamai ir negrįžtamai. Ir to jau nepavadinsi kokia nors trumpalaikė transformacija.

Ginkluoto pasipriešinimo politinis laimėjimas buvo projektuojamas į tolimą ateitį. Laimėtojai buvo nuožmiai naikinami čekistinėse-karinėse operacijose, paleisdavo sau kulką apsupti bunkeriuose ir slėptuvėse, kurios buvo aptinkamos beveik išimtinai su išdavikų pagalba, tysojo nudrėbti turgavietėse. Daugumos jų palaikų užkasimo vietos taip ir liks nežinomos, tačiau jų vardai ir veidai liks gyvi tautos širdyje.

Europa tik dabar pamažu atranda Lietuvos karą. Vienos herojiškiausių pasipriešinimo asmenybių Juozo Lukšos-Daumanto knyga "Partizanai už geležinės uždangos" išversta ir išleista keliolikos tūkstančių egzempliorių tiražu Švedijoje.

Dabar ne mažiau svarbu išdrįsti išlikti principingais nežinomybės skendinioje naujojoje Europoje, kurios senbuviai, atmesdami biurokratizuotą ir desakralizuotą konstituciją, tikėtina, pasisako ne už tradicijas naikinančio globalizmo dvasios valdomą Europą, bet už tautų Europą, iš tikrųjų laisvų tautų bendruomenę, kurios neatskiriama dalimi yra ir Lietuva.

Būtina paminėti bent nedidelę dalį su Lietuvos laisvės armijos Žemaičių legiono, Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio Žemaičių apygardos (Šatrijos, Kardo, Alkos rinktinių, kuopų, būrių) partizanų vadovybe susijusių ir ginkluoto pasipriešinimo struktūras organizavusių bei įvairiu laiku joms vadovavusių asmenis: Adolfas Kubilius-Balys, Jonas Semaška-Liepa, Šarūnas Jazdauskas-Nurmis, Sergijus Semsys, Stanislovas Kaupas-Dedėnas, Jonas Dūda-Štuka, Henrikas Petkevičius-Staigvila, Vladas Kučinskas-Ipras, Fortūnatas Ašoklis-Pelėda, Vytautas Ruzgys-Prutenis, A.Šertvytis-Algis, Z.Daulenskis-Sidabro Kulka, Julius Klisevičius-Kurapka, Kazimieras Antanavičius, Paulius Antanavičius, Kasparas Malakauskas-Bimba, Kazimieras Juozaitis-Meteoras, Jonas Venclauskas-Kymantas, Zigmas Tomkus (Tomkevičius)-Šernas, Matas Lukauskas-Tverbutas, Pranas Lukauskas-Krivaitis, Boleslovas Vasiliauskas-Vasaris, Vladas Montvydas-Žemaitis, Aleksandras Milaševičius-Ruonis, Napoleonas Keršys-Švogeris, Ignas Čėsna-Žentas, Bronius Tekorius, Povilas Andriūška-Bajoras, Bronius Alūza-Bedalis, Jonas Kentra-Tigras, Alfonsas Martinavičius-Ažuolas, Vladas Gečas-Tonis, Vladas Sungaila, Jurgis Ožeraitis-Ūsas, Kazimieras Kontrimas-Tėvas, Juozas Kėkštas-Drulis, Juozas Jucius-Ričardas, Juozas Paulauskas-Bočius, Stasys Jonauskas, Juozas Vygantas-Ivanauskas, Stasys Beniulis-Senelis, Ignas Šapkūnas (Šapkauskas)-Meisteris, Antanas Brencius, Julius Baginskas-Lapė, Kazys Andriūška-Linksmutis, Liudas Rekašius-Vėtra, Povilas Bagdonas-Atlantas, Kazys Bagdonas-Gluosnis, Alfonsas Kondrotas-Barzda, Henrikas Chaleckis-Tadas, Antanas Spirgys-Lakštingala, Pranas Šiuša-Genys, Petras Lukšas-Daktaras, Vaclovas Akučka, Kazimieras Grušas-Tėvas, Alfonsas Urbonavičius-Struna, Albertas Jasmontas, Kazys Venckus-Adomaitis, Ignas Petrauskas-Beržas, Alfonsas

(nukelta į 15 psl.)

JAV ATSTOVŲ RŪMAI PRIĖMĖ REZOLIUCIJĄ DĖL BALTIJOS ŠALIŲ SOVIETINĖS OKUPACIJOS

JAV Kongreso Atstovų Rūmai liepos 22 d. priėmė rezoliuciją, raginančią Rusiją atsiprašyti už Baltijos šalių okupaciją. Kaip BNS pranešė Lietuvos ambasados Vašingtone atstovas spaudai Kęstutis Vaškelevičius, kongresmenai vienbalsiai priėmė rezoliuciją, raginančią Rusiją pripažinti, kad Baltijos valstybės buvo okupuotos, ir pasmerkti neteisėtą Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksiją.

Rezoliucija priimta, šiomis dienomis minint 65-ąsias Baltijos šalių okupacijos nepripažinimo politikos metines. 1940-ųjų liepos 23 d. JAV valstybės sekretoriaus pavaduotojas Sumner Welles perkaitė pareiškimą, kuriame deklaravo, jog JAV nepripažįsta Sovietų Sąjungos įvykdytos Baltijos šalių okupacijos. Ta proga Lietuvos užsienio reikalų ministras Antanas Valionis nusiuntė JAV valstybės sekretorei Condoleezza Rice laišką, kuriame dėkoja už šią nepripažinimo politiką.

Rezoliucijos priėmimo laikas buvo keletą kartų keičiamas, pastarąjį kartą nukeltas į kitos savaitės pradžią, tačiau vis dėlto pavyko ją įtraukti į penktadienio darbo tvarkę.

JAV Kongreso aukštieji rūmai - Senatas - minėtajai rezoliucijai pritarė gegužės viduryje.

Po balsavimo Atstovų Rūmuose abeji Kongreso rūmai aiškiai išreiškė JAV poziciją Lietuvai ypač svarbiu klausimu.

Rezoliucijoje teigiama, kad Rusijos Federacijos vyriausybė turi aiškiai ir vienareikšmiškai pripažinti ir pa-

smerkti Sovietų Sąjungos 1940-1991 m. neteisėtai vykdytą Baltijos šalių - Estijos, Latvijos ir Lietuvos - okupaciją ir aneksiją.

Dokumente akcentuojama, kad 1939 m. stalininės SSRS ir hitlerinės Vokietijos pasirašytą Molotovo-Ribbentropo paktą ir slaptuosius jo protokolus, nulėmusius Baltijos šalių okupaciją, pasmerkė pačios buvusios SSRS Liaudies deputatų suvažiavimas.

Rusijos valdžiai pripažinus okupaciją, sustiprėtų minėtų tautų gera valia ir regioninis saugumas, rašoma rezoliucijoje.

Dokumento preambulėje pažymima, kad Baltijos šalys į SSRS sudėtį buvo inkorporuotos prieš suverenią šių tautų valią, JAV keletą dešimtmečių nuosekliai nepripažino Estijos, Latvijos ir Lietuvos aneksijos, sovietų okupacija atnešė Baltijos tautoms daugybę kančių, jų gyventojai buvo masiškai žudomi ir deportuojami į Sibirą, pavergtos tautos drąsiai su ginklu rankoje ir politinėmis priemonėmis priešinosi sovietinei agresijai.

Rusijos pozicija šiuo klausimu kol kas nesikeičia, Kremlui atsisakant pripažinti Baltijos šalių sovietinės okupacijos faktą.

Manoma, jog Rusijos nenorą pripažinti istorinius faktus lemia baimė, kad tokiu atveju jai teks pripažinti pagrįstais buvusių okupuotų šalių reikalavimus kompensuoti okupacijos žalą. Lietuva tokią žalą įvertino 80-čia milijardų litų, bet Maskva atsisakė derėtis dėl žalos atlyginimo.

BNS

LF Spaudos Konferencijos, kurioje buvo paskelbti LF Pelno Skirstymo Komiteto pirmojo 2005m. skirstymo sprendimai, įvykusios š.m. liepos 27 d. Lemonte, IL, dalyviai (iš k.): pirmoje eilėje - "Draugo" vyriausia redaktorė Danutė Bindokienė, LF Valdybos ir Tarybos narys Vytas Vaitkus, LF Pelno Skirstymo Komiteto pirmininkė Daina Kojelytė, LF valdybos narys bei "Dirvos" ir "Darbininko" korespondentas Edvardas Šulaitis; antroje eilėje - "Lithuanian Heritage Magazine" redaktorius Valentinas Ramonis, LF administratorė Laima Petroliunienė, "Tėviškės Žiburių" ir "Margučio" korespondentė Aldona Šmulskienė, ALTV vedėjas Arvydas Reneckis, LF Tarybos pirmininkas Vytautas Kamantas, "Amerikos Lietuvis" korespondentas Dainius Ruzevičius, LF Valdybos pirmininkė Sigita Balzekienė, "Bičiulystės" korespondentas Algirdas Vitkauskas

Lietuvos Vyčių Centro valdybos posėdžiai

Lietuvos Vyčių Centro valdybos ir komitetų pirmininkų posėdžiai š.m. rugpjūčio 10 ir 14 d. vyko Pittsburgh, PA, prieš ir po metinio LV suvažiavimo/seimo.

Posėdis

Posėdis vyko Wyndham Pittsburgh Airport viešbutyje. Jį atidarė ir jam vadovavo pirmininkė Agnė Mickūnas. Prieš pradėdant posėdį dvasios vadas prel. kun. dr. Juozas Anderlonis sukalbėjo maldą. 19 kuopos vardu suvažiavimo ko-pirmininkas John Baltrus pasveikino visus dalyvius ir svečius. Pirmininkė A. Mickūnas pristatė valdybai ir komiteto pirmininkams numatytą posėdžių darbotvarkę.

Iždininkė Elena Nekrošis kalbėjo apie LV 2005 m. birželio mėn. klasikinės Skandinavijos kraštų ekskursiją-plaukiojimą (cruise). Ekskursijoje dalyvavo 9 asmenys. Pranešė, kad visi, kurie dalyvavo, buvo labai patenkinti.

Trečioji pirmininkės pavaduotoja (dirbanti su jaunais vyčiais) Marytė Bizinkauskaitė, pranešė apie būsimą vyčių veiklą per suvažiavimą. Vaikai išmoks vieną tautinį šokį ir vėliau pasirodys delegatams. Vyks loterija-laimėjimas – tautiniais rūbais papuošta lėlė. Pinigai bus perduoti Lietuvos Vaikų globos organizacijai. Taip pat bus parduodamos Simonos iš Lietuvos padarytos atvirutės, ir kiek aukų surinkta, bus Simonai nusiųsta Lietuvon.

Ritualų komiteto pirmininkė Lee Moore pranešė, kad 10 narių bus pakelti į 4-ąjį laipsnį. Dėl nesveikatos, iš jų tik 4 dalyvauja suvažiavime, ir jie bus apdovanoti medaliais.

Elena Nekrošis pateikė numatytą 2005-2006 m. organizacijos biudžetą. "Vyties" žurnalo redaktorė, seselė vienuolė M. Janine Golubickis, pakvietė valdybos narius parašyti straipsnį apie ypatingus suvažiavimo įvykius.

Iždo patikėtiniai ir 2006 m. 93-ojo metinio suvažiavimo kopirmininkai Mary Beth Slakis ir Joseph Stiklius davė pranešimą apie suvažiavimo ruošą. Suvažiavimas vyks 2006 m. rugpjūčio 3-6 d. Lake Buena Vista (arti Orlando), FL. Registracijos kaina \$85 nakčiai.

Vyko diskusijos apie archyvo perkėlimą iš Putnam, CT, į Chicago, IL.

Sąskrydis baigtas malda.

Po suvažiavimo posėdis

Sekmadienį, rugpjūčio 14 d. ryte vyko naujai išrinktos centro valdybos posėdis. Išrinkta trečiai kadencijai garbės narė Agnė Mickūnas atidarė posėdį ir jam vadovavo. Prelatas kun. Dr. J. Anderlonis buvo pakviestas sukalbėti maldą. Darbotvarkė buvo išdalinta ir visų dalyvių priimta.

Centro valdyba patvirtino juridinių patarėjų Saulių Kuprį. "Vyties" žurnalo redaktore patvirtinta seselė

vienuolė M. Janine Golubickis ir "Vyties" žurnalo verslo vadybininkė – seselė Johanna Shainauskas, ir ALTO atstovais – seselė vienuolė Johanna Shainauskas, Milfred Jagiella ir Evelyn Oželienė. CV taip patvirtino organizacijos padalinių "Pagalba Lietuvai", Šv. Kazimiero gildijos, LV fondo ir Šiluvos Mergelės fondo direktorių tarybas ir valdybas.

Ateinantį centro valdybos posėdį numatyta šaukti š.m. gruodžio 3 d., šeštadienį, Gosvenor Resort viešbutyje, Lake Buena Vista, Florida. Jį globos centro valdyba.

Regina Juškaitė-Švobienė

Posėdžio "Pagalba Lietuvai" Direktorių taryba

Pittsburgh, PA vykusio 92-tojo Lietuvos Vyčių suvažiavimo metu rugpjūčio 11 d., Wyndham Pittsburgh Airport viešbutyje buvo susirinkusi "Pagalba Lietuvai" padalinio Direktorių taryba. Prieš susirinkimą prel. dr. kun. Anderlonis sukalbėjo maldą. Posėdžiui vadovavo direktorių valdybos pirmininkė Regina Juškaitė-Švobienė. Buvo pranešta apie praėjusių 2004-05 m. veiklą.

Nuo 1990 m. padalinio įsteigimo, 92 talpintuvai buvo išsiųsti į Lietuvą. Jų vertė siekia virš 71 milijoną JAV dol. Kadangi šiuo laiku negaunama vaistų ir medikamentų ir nežinia, ar ateityje bus gaunama daugiau vaistų siuntoms, (paskutinis talpintuvas išsiųstas 2002 m.) iš Catholic Medical Mission Board, New Yorke, pagrindinė organizacija, kuri parūpindavo vaistų siuntas, "Pagalba Lietuvai" reikia nustatyti ateities tikslą, liečiantį medicininės/humanitarinės srities programą.

Nuo 1989 m. Vilniaus arkidiecezijoje veikia "Caritas" programos: Betanijos sriubos virtuvė, "Angelo Vilties" vaikų dienos centras, Motinos ir vaikų centras, Motinos Teresės gailestingumo seselių globos ir nakvynės namai, vaistinė, ir Visų Šventų dienos centras ir paauglių namai.

Caritas įstaigoje dirba 26 etatiniai darbuotojai ir savanoriškai padeda 130 su viršum talkininkų. "Pagalba Lietuvai" tarpininkas Lietuvoje dijakonas Balys Stankus yra paskirtas visų Caritas programų direktorium. Jis praneša padalinio valdybai apie reikalingiausią finansinę pagalbą ir paramą. Vilniaus savivaldybė remdavo šias programas, bet finansinė parama žymiai sumažėjo. Taip pat Vilniaus arkidiecezija remdavo šias programas, bet neužtenka lėšų programoms išlaikyti. Be finansinės paramos, kelios ar dauguma iš šių programų bus ribotos ar visai nustos veikti.

Jau keli metai, kai "Pagalba Lietuvai" remia kelias Caritas Kalėdų programas. Remia ir Amatų centrą, kuriam buvo paaukota \$3,100 JAV dol. tęsti veiklą.

Iš padalinio antros programos – klierikų išūnijimo programos, nuo 2002 m. jau 14 klierikų buvo išventinti kunigais. O per 2004-2005 metus, 10 klierikų buvo išventinti kunigais: Liudvikas Liutkevičius, Gintaras Černius, Saulius Černius, Valdemar Lisovski, Rusian Vilkel ir Andriejus Bogdevičius. Jie tarnauja Vilniaus

arkidiecezijai ir Panevėžio ir Kaišiadorių diecezijoms. Turime kelis dosnius rėmėjus, kurie finansiniai parėmė klierikų mokslą visus šešerius metus, sumokėdami \$12,000 JAV dol. Gal ir toliau tęs paramą ir kitiems klierikams. Nuo 1999 m. iki 2005 m. gegužės 20 d. jau surinkta ir paaukota 338,984.74 JAV dol., įskaitant specialų Anne T. Baronas šeimos fondą.

Gailestingos Motinos Teresės nakvynės globos namai yra šio padalinio trečioji programa. Čia benamiams teikia nakvynę, maitinimą, minimalią medicininę, psichologinę bei dvasinę pagalbą. Motinos Teresės seselės slaugo ligonius, kurie neturi kur prisiglausti. Nakvynės namuose kasdien gali pernaktuoti, išsimaudyti, išsiskalbti ir išsidžiovinti rūbus. Socialiniai darbuotojai padeda sutvarkyti dokumentus, įsidarbinti, atstatyti ryšius su artimaisiais, kaupia informaciją. Reikalui esant, nakvynės ir globos namai teikia materialinę paramą rūbais, vaistais, asmens higienos reikmenims, asmenims, neturintiems pragyvenimo šaltinių išduodami maitinimo talonai į Betanijos valgyklą arba į Motinos Teresės seserų valgyklą, kur kasdien maitinama apie 130 asmenų. Žmonės, kurie neturi gyvenamosios vietos, gali apsigyventi nakvynės namuose. Praėjusiais metais buvo nusiųsta 10,500 JAV dol. paremti šią programą. Iš tų aukų 3,000 dol. buvo paskirta atsilikusiai žiemos šildymo sąskaitai padengti.

Ketvirtoji programa, kurią "Pagalba Lietuvai" remia, yra Vilniaus arkivyskupijos Amatų centras. Centras veikia nuo 2001 m. Lankosi ir apsigyvena 18 mokinių: paaugliai, vaikai iš daugiavaikių šeimų, vaikai su fizine ar protine negalia ir keli suaugę žmonės mokosi įvairių amatų. Veikia restauravimo dirbtuvės. Centras siūlo šias

programas; vitražo gaminiai ir restauravimas, rūbų modelavimas, siuvimas, rankdarbiai, metalo meninių dirbinių restauravimas, sieninė tapyba ir restauravimas, medžio drožyba, baldų restauravimas. Perteiktais metais buvo skirta ir nusiųsta 3,100 JAV dol. paremti programą.

2005 m. ypatingi metai "Pagalbos Lietuvai" padaliniui, nes jau 15 metų per šį padalinį, kuris prasidėjo kaip idėja 77-tame Lietuvos Vyčių metiniame suvažiavime, Pittsburgh, PA, kai dvasiniai, materialiniai ir finansiniai padedame mūsų sesėms ir broliams Lietuvoje. Daug kas atlikta, bet negalime ir neturime sustabdyti mūsų paramą. Reikia tęsti pagalbą, kol mūsų padalinys bus reikalingas Lietuvos žmonėms.

"Pagalba Lietuvai" turi keturias programas: Humanitarinis fondas, Šv. Juozapo seminarijos fondas, Gailestingos Motinos Teresės nakvynės ir globos namai, bei Vilniaus amatų mokyklos įrangų finansavimas. Rėmėjai galės pasirinkti, kokį projektą norės paremti.

2005-2006 m. "Pagalba Lietuvai" direktorių tarybą

Lietuvos reikalų komieto pirm. John Mankus įteikė "Lietuvos draugo" žymenį Seselei vienuolei Margaret Carney

sudaro: vadovas Robert S. Boris, vadovo asistentė Regina Juškaitė-Švobienė, valdybos dvasios vadas, garbės narys, prelatas dr. kun. Juozas Anderlonis, LV centro valdybos pirmininkė, garbės narė, Agnes Mickūnas, ir nariai – Marytė Abbot, Anthony Alexander, Anne T. Baronas, Len Kapocius, Robert A. Martin, Jr., Frank Petrauskas ir Michael Shen.

2005-2006 m. direktorių patvirtiną "Pagalba Lietuvai" valdybą sudaro: dvasios vadas kun. J. Walter Stanievich, pirm. Regina Juškaitė-Švobienė, pirm. emeritus Robert S. Boris, vicepirm. Michael Shea, vicepirm. teisiniais reikalais Saulius Kuprys, sekretorė/iždininkė Theresa Stasiulaitis Shen, korespondencijos sekretorius William Zager, patikėtiniai Merri ir Lawrence Hofner ir tvarkdarys Patricia Zyren.

Posėdis baigtas malda. Sekantis direktorių tarybos posėdis vyks 2006 m., Orlando, Florida, per Lietuvos Vyčių metinį suvažiavimą/seimą.

Regina Juškaitė-Švobienė, "Pagalba Lietuvai" pirmininkė

Dalis "Pagalba Lietuvai" padalinio Direktorių tarybos (iš k.): sėdi - "Pagalba Lietuvai" pirm. Regina Juškaitė-Švobienė, C.V. pirm. garbės narė Agnes Mickūnas; stovi - Robert A. Martin, Jr., Michael Shen, garbės narys prel. dr. Juozas Anderlonis, garbės narys Frank Petrauskas ir Leonard Kapochus. Trūksta: Robert Boris, Anthony Nevander, Marytės Abbot ir Anne Baronas

ATMINTIS

Sukaktys

liepos ir rugpjūčio mėnesiais

Anykščių miestas senesnis už Ameriką

Liepos 29-31 dienomis Anykščių miestas Lietuvoje tris dienas audringai šventė 565-ąjį gimtadienį, taip pat vyskupo ir poeto Antano Baranausko 170-ąsias gimimo metines. Nejaugi Anykščiai įsikūrė prieš Kolumbui atrandant Ameriką?

Iš ilgo aprašymo Anykščių miesto laikraštyje „Anykšta“ (*Miestas siautė tris dienas, tris naktis*), liepos 31 d. paaiškėjo, kad tikrai taip ir buvo, nes viršminetą savaitgalį anykštėnai šventė Anykščių įsikūrimo 565-ąjį gimtadienį.

Iškilnių ciklas prasidėjo penktadienio vakare Šv. Mato bažnyčioje. A. Baranausko giminaitis muzikas Feliksas Bajoras pristatė kūrinį mišriam chorui, mušamiesiems ir styginiam orkestrui „Po šituo stogu“, pagal A. Baranausko tekstus. Naujajame kūrinyje kompozitorius ypatingą dėmesį skiria lietuvių literatūros klasiko melodikai ir ištarmei. Šį kūrinį atliko svečiai iš Vilniaus – choras „Aidija“ ir Šv. Kristoforo kamerinis orkestras, kuriam vadovauja prof. Donatas Katkus. Anykštėnai šį kūrinį išgirdo pirmieji. Žiūrovai, kurie bažnyčioje vos tilpo, buvo sužavėti ir „Baltosios pagvanos“ šokėjų šokiais su deglais prieš altorių...

Prieš vidurnaktį šventės dalyviai rinkosi prie Anykščių koplyčios į aktorės Nijolės Narmontaitės bei ansamblio „Miuzete“ vakarą „Meilės dainos mėnesienoje“: „... Baigiantis šiam koncertui į dangų pakilo balionai su degančiomis bengališkosiomis ugnelėmis...“

Iškilnių rytą trenkė trys patrankos salvės: Lietuvai,

Vysk. Paulius A. Baltakis, OFM

ir daug kitų.

Senamiestyje vyko jomarkas, kur siautė dainininkai ir šokėjai, įvairiausių prekių parduotuvėlės ir net cirkas... O miesto centre virė mugė, kur buvo siūloma įvairiausių paveikslų, rankų darbo sidabrinių papuošalų, pintų krepšių, ir įvairiausių keistų išdirbinių. Vakare į koncertą „Prie Šventosios pakrančių gėlėtų“ susirinko nematyta gausybė žmonių. Ant scenos ir prie jos dainininkai ir šokėjai pasakojo apie savo miesto dieną: kaip keliai vaikas, ūkininkas, valdininkas, kaip šurmuliuoja, intrigas mezga, kaip dirba miestiečiai, kaip svajoja, kaip myli...

Vyko daug ir įvairiausių kitų renginių.

Sekmadienio rytą į Anykščius buvo sunku įvažiuoti, žmonės suplūdo į šv. Onos atlaidus. Mišias aukojo ir anykštėnus laimino iš New Yorko atvykęs vyskupas Paulius Antanas Baltakis. OFM., kilęs iš Troškūnų. 80-tąjį gimtadienį švenčiantis vyskupas Anykščiuose sakė: „Sugrįžau į savo namus“... Po mišių miesto centre koncertavo „Jonis“, buvo sveikinamos Anykščių krašto Onos ir Onytės...

Šventės pabaigoje dangų nušvietė įspūdingi fajerverkai.

a. ž.

Paminėjo Tauro apygardos partizanus

60 metų sukaktis nuo įsikūrimo

Skardupiai. Sekmadienį, liepos 14-ąją, čia suvažiuo Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio (LLKS) dalyviai iš įvairių Lietuvos vietovių. Tai gyvi liudytojai, su ginklu rankose kovoję už Lietuvos laisvę. Į pagerbimo iškilmes atvyko generolas majoras Jonas Kronkaitis su žmona, legendiniai partizanai – Povilas Pečiulaitis-Lakštingala, Juozas Armonaitis, Antanas Lukša, LLKS valdybos pirmininkas Jonas Čeponis, LLKS štabo viršininkas Vytautas Balsys, Tauro apygardos LLKS Marijampolės apskrities vadas Jonas Matukevičius, jo pavaduotojas Vytautas Raibikis.

Dalyvavo Lietuvos Seimo nariai Rytas Kupčinskas,

Vysk. Baranausko klėtelė Anykščiuose V. Maželio nuotr.

Povilas Jakučionis, Algirdas Vrubliauskas, Marijampolės apskrities viršininkas Albinas Mitrulevičius, Marijampolės meras Vidmantas Brazys, Kauno Šaulių choras „Trimitas“, Marijampolės LPKTS mišrus choras (vad. Laima Vencloviene) ir didžiulis būrys partizanų, ryšininkų, vietinių gyventojų skardupiečių.

Skardupių bažnytkaimis turi tik kelis šimtus gyventojų. Skardupių dabartinė bažnyčia pradėta statyti 1938 metais ir baigta 1942 metų pabaigoje. Nedidukė trijų navų bažnytelė pokariu suvaidino svarbų vaidmenį sutelkiant patriotines jėgas 1944-1945 metais kovai su Lietuvą užplūdusiu raudonuoju maru. Kovai už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę čia Skardupiuose (senojoje klebonijoje) lygiai prieš 60 metų – 1945 m. rugpjūčio 15 d. buvo įkurta Tauro partizanų apygarda.

Pirmiausia visi iškilnių dalyviai susirinko į Skardupių švč. M. Marijos, Krikščionių Pagalbos, bažnyčią. Šv. Mišias už žuvusiuosius kovoje, katangoje, kankinimų rūsiuose, taip pat ir už vėliau netekusius sveikatos bei mirusius partizanus aukėjo Marijampolės vicedekanas, Kalvarijos bažnyčios klebonas, garbės kanauninkas Raimundas Žukauskas. Kanauninkas per pamokslą priminė, kad pokariu čia klebonavo kunigas Antanas Ylius, kuris buvo vienas rezistencinės kovos organizatorių, didis Lietuvos patriotas. Kan. R. Žukauskas sakė, kad „tokie jauni žmonės negalvojo apie savo gerovę, nes žinojo, jog praradę savo valstybę praras savo identitetą, savimone, visas lietuviškas šaknis. Okupantas nutautins, pavers lietuvių savo klasingų sumanymų vykdytoju. Juk kova prieš okupantą vyko bemaž dešimt metų. Savo jaunas gyvybes paaukojo beveik trisdešimt tūkstančių partizanų“. Mūsų tauta negali užmiršti tų didžiavirų, kurie žinojo tos kovos vertę – visiška laisvė arba mirtis, sakė garbės kanauninkas. Po šv. Mišių iškilnių dalyviai susirinko aikštėje prie paminklo Tauro apygardos partizanams.

Gražia pasagos formos juosta iškilnių dalyviai apjuosė paminklą Tauro apygardos partizanams, statytą prieš dešimtmetį. Renginio vedėjas aktorius Petras Venclovas suteikė žodį Tauro apygardos vado pavaduotojui V. Raibikiui, kuris apžvelgė visus Tauro apygardos įsisteigimo ir kovos etapus. 1945 m. liepos 19 d. Skardupių klebonijoje įvyko steigiamasis Tauro partizanų apygardos štabo posėdis, kuriame dalyvavo V. Gavėnas-Vampyras, A. Ratkelis-Oželis, kun. A. Ylius-Vilkas, kpt. Leonas Taunys-Kovas ir J. Pileckis-Brokas. Keturias valandas trukusiame posėdyje buvo aptartos partizanų būrių savitarpio tamsesnį ryšių sudarymo ir geresnio organizuotumo problemos, spaudos platinimo ir lietuvių telkimo į partizanus reikalai. Tų pačių metų rugpjūčio 15 dieną Skardupių klebonijoje buvo sušauktas jau gausesnis išplėstinis pasitarimas, kuriame dalyvavo Tauro apygardos štabo nariai bei partizanų grupių atstovai: lt. V. Bacevičius-Vygandas ir plk. Liudas Butkevičius-Luobas, nuo Geležinio Vilko - Lapinskas-Lapelis, nuo Alytaus-Lazdijų apsk. pasienio - kpt.

Gyvieji didvyriai kartu su garbės kanauninku Raimundu Žukausku pagerbė partizanų atminimą

V. Navickas-Perkūnas, nuo Marijampolės - Vytautas Radzevičius-Vaidila, Vytautas Kulboka-Vytenis, taip pat S. Šačkus-Uosis. Ši data ir laikoma Tauro partizanų apygardos įkūrimo pradžia. Iškilmingoje aplinkoje LLKS Marijampolės Tauro apygardos vado pavaduotojas V. Raibikis atidengė atminimo lentą prie buvusios klebonijos pastato.

Būtina pabrėžti, kad Tauro apygardos partizanai buvo patys aktyviausi kovotojai rezistencijos laikotarpiu. Tai liudija garsusis Kalniškės mūšis, Žuvinto mūšis ir daug kitų mūšių, kur okupantai patyrė labai daug nuostolių gyvąja jėga.

Sveikinimo kalbas šia proga sakė Lietuvos Seimo nariai P. Jakučionis, A. Vrubliauskas, Marijampolės apskrities vadovas A. Mitrulevičius, Marijampolės meras V. Brazys. Itin dėmesingai buvo išklausti generolo J. Kronkaičio pasakyti žodžiai: „Stovime vietoje, kur prieš 60 metų lietuviai patriotai, ne dėl pinigų, naudos sau, savo gerovės sukūrimo, o dėl savo valstybės išsaugojimo nutarė stoti į žūtibūtinę kovą. Tai kilnus poelgis, tačiau šiandien mes matome, kai viena iš ministrų Lietuvos Vyriausybėje priima iš mus okupavusios valstybės kunigaikštienės titulą. Lietuvos patriotams tai nesuprantama“.

LLKS vadovas J. Čeponis iškilnių dalyviams priminė, kad reikia gerbti savo valstybės himną, pagaliau mokėti jo žodžius, gerbti Trispalvę, o mokyklose sugrąžinti patriotinį auklėjimą. Neturime leisti, kad mūsų jaunoji karta virstų mankurtais. Vėliau padėkos raštai buvo įteikti šių iškilnių organizatoriams, taip pat partizanams Jurgiui Nevuliui, Jonui Janušauskui, Julijai Stankevičienei, Aldei Sidoravičienei, V. Raibikiui ir kitiems. Tarpus tarp apdovanojimų ir kalbų užpildė minėtų meninių kolektyvų patriotinės dainos ir Skardupių bažnytinio choro atliekami kūriniai.

Iškilnių pabaigoje partizanai, svečiai, Seimo nariai, Marijampolės apskrities vadovai padėjo gėlių prie paminklo partizanams. Amžina šlovė mūsų tėvynės gynėjams. Tautos atstovai nusilekė jų žygdarbiui.

Kazimieras Dobkevičius

*Putnam, CT***Didysis lietuvių piknikas**

Šių metų liepos 24 dieną įvyko 59-tas Naujosios Anglijos lietuvių piknikas Putname, CT. Šio didžiojo susitikimo organizatorės yra Šv. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo Vargdienės Seserys. Čia susibūrė ir jų talkininkai, rėmėjai, jų idėjų šalininkai. Prieš šventės dieną visi stengėsi paruošti aplinką, maistą ir visa kitą, kas reikalinga didžiajam metiniam piknikui.

Sekmadienį susirinko apie 1500 Naujosios Anglijos lietuvių. Pikniko programa prasidėjo 11 val. Šventų Mišių auka, kurios pagrindinis celebrantas buvo kun. Vytautas Gedvainis. Prie jo prisidėjo dar 5 lietuviai kunigai. Giedoti giesmes buvo pakviesta Jūratė Švedaitė-Waller, akomponavo Aldona Prapuolenytė. Šventos Mišios suteikė dalyviams progą susitelkti, pašvesti maldas Aukščiausiam, praturtinti dvasiškai savas sielas.

Seselių sodyboje susitiko kelios lietuvių kartos: prieš daugelį metų buvę stovyklautojai Putname, Neringoje, jų šeimos, vaikai, dabartiniai stovyklautojai, naujai atvykusieji į JAV, jų bendraamžiai. Po šv. Mišių visi turėjo galimybę paragauti lietuviško kugelio ir rūgpienio, dešros su kopūstais, apsipirkti lietuviškais dirbiniais, knygomis, muzika, pasimėgauti aplinka ir svarbiausia - pabendrauti

vieni su kitais. Pietų metu buvo organizuojami Vienuolyno, Matulaičio Slaugos Namų, pensininkų butelių, muziejaus-archyvo ALKA ir Karaliaus Mindaugo pilies aprodymai.

Lietuvių pikniko vienas iš smagiausių įvykių - Neringos stovyklos dalyvių kultūrinė programa. Apie 100 vaikų atvažiavo autobusu tiesiai iš Vermonto, kur vyko lietuviška vaikų stovykla. Jaunoji karta sukaustė kiekvieno žiūrovo dėmesį energija trykštančiais lietuviško kaimo šokiais, dainomis, paskatino prisiminti ir pagerbti Sausio 13-osios žuvusiųosius. Žiūrovai galėjo pasisemti iš jaunimo trykštančio džiaugsmo, vidinio tyrumo, užkrečiančios teigiamos energijos.

Kaip kiekvienais metais įprasta, buvo traukiamos didžiosios dovanos. Pagrindinis rėmėjas - Šimkaus draudimo kompanija iš Hartfordo, CT. Pagrindinis prizas buvo kelionė lėktuvu į Lietuvą.

Lietuvių pikniko dalyviai su gilia padėka seselėms ir jų talkininkams sekmadienio pavakarėje skirstėsi namo. Pagalbininkai su vienuolyno šeiminkėmis likę ilgėliau atliko baigiamuosius tvarkymo darbus. Taip smagiai, išpūdingai ir turiningai praūžė dar vienas lietuvių metinis piknikas seselių sodybos ir jų mylinčių širdžių prieglobstyje. Visi viltingai liekame laukti ateinančiais metais jubiliejinio 60-ojo pikniko.

Kristina Grabytė

Jaunieji programos atlikėjai

Atlanta, GA

Jauniausia LB apylinkė – Atlanta, GA

Apie lietuvaičius Atlanta, GA, mieste daug girdėjau, skaičiau ir laikraščiuose ir jų pačių tinklapyje. Pasidarė įdomu sužinoti apie juos dar daugiau. Labai gerai, kad jie turi savą tinklapį, kuriame gali rasti įvairios įdomios informacijos, net galima įsidėti ir savą skelbimą. Tai didžiulė pagalba naujai atvykusiems į šią šalį. Lenkiu galvą šio tinklapio įkūrėjai ir darbų vykdytojai Eglei Abrutienei. Ji savo rankomis yra sukūrusi ir nuostabią Amerikos Lietuvių Bendruomenės Atlantos vėliavą (žiūr. nuotrauką), kuri pagarbiai yra pakabinta ir saugoma Abručių bute.

Atlanta, GA, Lietuvių Bendruomenės apylinkė – viena iš jauniausių Amerikoje. O jos nariai – 99 procentai lietuvaičiai, t. y. naujieji imigrantai į šią šalį. Džiaugiausi matydama šauniame jų renginyje – Joninėse – drauge su tėvais dalyvaujančius ir jų mažasias atžalas. Ir supratau, kad čia dar ilgai skambės lietuviškas žodis, bus puoselėjamos ir išlaikomos lietuviškos tradicijos. Buvo malonu susipažinti su šeštadieninės lituanistinės mokyklos mokytojomis – Šarūne Stankevičiene ir Virginija Paškauskiene. Jos išmoningai ir kūrybingai būrė visus dalyvius į ratelį žaisti imantriausius žaidimus. Gerai, kad čia nepamiršamas ir sportas. Kas netingėjo tą dieną, ėjo ir sportavo, žaidė tinklinį. Tuoj susidarė ir „sirgalių“ būrys, o

tai jau geras ženklas sporto klubo pamatams statyti. Atrodo, kad visi dalyviai, kaip išmanydami, smagiai leido laiką susibėgę į būrį: kas važinėjo vandens motociklu, kas užsiėmė vainikų pynimu, kas pasprčiausiai ilsėjosi – džiaugėsi susitikę su draugais ir pažįstamais. Sutemus Bendruomenės merginos ir moterys pradėjo dainuoti lietuvių

liaudies dainas; vakare visas pušynas skambėjo lietuviškomis sutartinėmis. Nupintus vainikus nusinešė ežero vandenys...

Nepastebimai atėjo laikas skirstytis. Buvo malonu sutikti tikrai nuoširdžius žmones šioje LB jaunutėje apylinkėje. Nuoširdi padėka apylinkės pirmininkui Audriui Abručiui, jo žmonai Eglei ir visai apylinkės valdybai už nuoširdų pabendravimą ir priėmimą.

Sigita Šimkuvienė,

*JAV LB Krašto valdybos
vicepirmininkė jaunimo reikalams*

Iš k.: Atlantos apylinkės pirmininkas Audrius Abrutis, vėliavos autorė Eglė Abrutienė ir Sigita Šimkuvienė

ATVIRO PASIPRIEŠINIMO ĮPRASMINIMAS

(atkelta iš 8 psl.)

Knystautas-Baltramiejus, Liudas Rumšas-Briedis, Zenonas Rombergas-Zero, Adomas Vainauskas-Tėvynainis, Vacys Lapinskas-Tabakas, Arturas Šlaitas, Steponas Grybauskas-Sekretorius, Stanislovas Badaukis-Perkūnas. Ir daugybė kitų.

Trumpai apie partizaninio pasipriešinimo Žemaičių apygardoje lemiamu periodu patirtus nuostolius.

1947 m. žuvo maždaug 200 Žemaičių apygardos partizanų, areštuota 650 antisovietinio pasipriešinimo dalyvių (ryšininkų, rėmėjų, kitų pagrindžio struktūrų narių), iš žuvusių partizanų ir areštuotų jų pagalbininkų

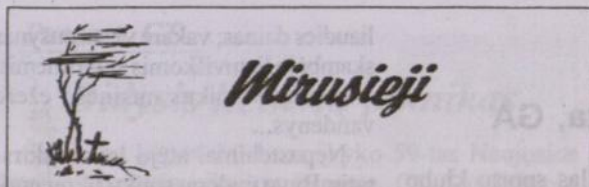
paimti 25 kulkosvaidžiai, 110 automatų, 190 šautuvų, 165 pistoletai, 125 granatos.

1948 m. žuvo 210 partizanų, areštuota 770 antisovietinio pagrindžio dalyvių, paimta 30 kulkosvaidžių, 125 automatai, 150 šautuvų, 172 pistoletai, 137 granatos.

1949 m. žuvo 148 partizanai, areštuoti 362 pagrindžio dalyviai, paimti 25 kulkosvaidžiai, 71 automatas, 128 šautuvai, 138 pistoletai, 113 granatų.

1950 m. sausio-birželio mėn. žuvo 66 partizanai, areštuoti 252 laisvės kovų dalyviai, paimti 4 kulkosvaidžiai, 8 automatai, 54 šautuvai, 41 pistoletas, 34 granatos.

Tai – kruopščiai registruotos čekistinės statistikos suvestinė.

Mirė Tėvas Stanislovas

Kauno klinikose po sunkios ligos, eidamas 87 metus, mirė Tėvas Stanislovas (Algirdas Mykolas Dobrovolskis) – kunigas, vienuolis. Gimė 1918 m. rugsėjo 29 d. Radviliškyje, mokėsi Kauno Jėzuitų gimnazijoje. 1936 m. įstojo į Plungės kapucinų vienuolyną, tapdamas mažesniu broliu Stanislovu.

1944 m. kovo 25 d. Kauno Katedroje brolis kapucinas Stanislovas tapo Tėvu Stanislovu ir buvo paskirtas į Petrašiūnų vienuolyną. 1948 m. Tėvas Stanislovas areštuotas ir nuteistas 10 metų lagerio, ištremtas į Vorkutos sritį.

1956 panaikinus bausmę, Tėvas Stanislovas grįžo į Lietuvą ir buvo paskirtas į atkampią Jurbarko rajono Vertimų parapiją. 1957 m. Tėvas Stanislovas buvo suimtas antrą kartą ir ištremtas į Šiaurę.

Antroji tremtis truko neilgai. Tais pačiais metais jis grįžo į Lietuvą, į Juodeikių bažnyčią, vėliau į Ukmergės rajono Žemaitkiemio parapiją, Būtkiškes. Nuo 1966 metų Tėvas Stanislovas dirbo Paberžėje, nuošalioje Kėdainių rajono parapijoje, kuri netrukus tapo disidentų, žmonių, ieškančių Dievo ar tiesiog tylos ir ramybės, traukos vieta.

Paberžėje Tėvas Stanislovas ne tik kunigavo, bet ir rinko bažnytinio meno kūrinius, etnologinę medžiagą, toliau platinė draudžiamą literatūrą – Lietuvos katalikų bažnyčios kroniką, „Aušrą“, pagrindinius leidinius iš Rusijos.

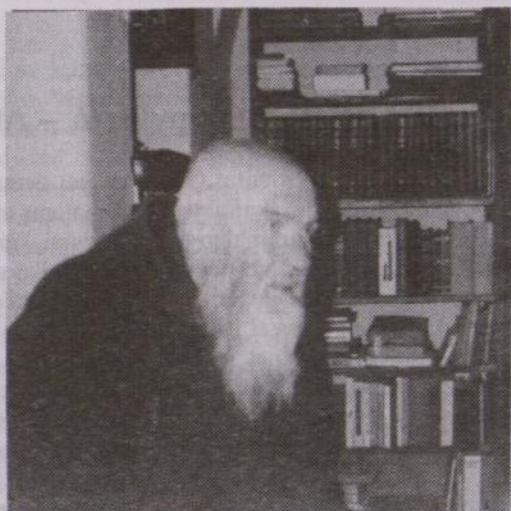
1976 m. kunigą vėl tardė KGB būstinėje Vilniuje, tačiau po poros metų su Kauno arkivyskupijos kunigais jis nepabūgo pasirašyti pareiškimą dėl naujos Konstitucijos straipsnių apie tikinčiųjų teises, o 1983 m. – raštiškai pareikalauti nutraukti kunigų Alfonso Svarinsko ir Sigitto Tamkevičiaus kalinimą.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę Tėvui Stanislovui buvo pavesta Dotnuvoje atkurti kapucinų namus. Paskirtas vienuolijos gvardijonu, dvasininkas pradėjo vienuolyno restauravimą.

2002 m. balandžio 7 dieną visų pažįstamų švelniai vadinamas tėveliu, Tėvas Stanislovas visam laikui persikėlė į numylėtą Paberžę. Kapucinų vienuolio gyvybė užgeso 2005 m. birželio 23 dieną Kaune.

Tėvo Stanislovo meilė šildė tikinčiuosius ir netikinčius, studentus ir narkomanus, filosofus ir paprastus kaimo žmones. Dvasininko nuopelnai valstybei 1996 m. įvertinti Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino 4-ojo laipsnio ordinu. 1999-aisiais už žydų gelbėjimą Antrajame pasauliniame kare jam įteiktas Žuvančiųjų gelbėjimo kryžius.

Apie šviesios atminties kapucinų vienuolį sukurti filmai „Atverk duris ateinančiam“, „Tėvas Stanislovas: stotis tyloje“, išleistos jo pamokslų knygos „Tėvo Stanislovo

Tėvas Stanislovas

pamoksłai“, „Apie meilę ir tarnystę“, dvasinių apmąstymų knyga „Atsidūsėjimai“.

„Leisk man degti, Viešpatie“ – ne poza ir ne metafora šie Tėvo Stanislovo žodžiai, o troškimas gyventi degant savo sielos skauduliais, bet ir šviečiant. Tą liudija visas jo gyvenimas, nugyventas šviečiant nuolankume.

Pagal Elta

Mirė Irena Brazdžionienė

(1912 07 11 – 2005 07 16)

Rugpjūčio 7 d. Kauno Petrašiūnų kapinėse palydėta didžiulės kauniečių ir žmonių minios iš visos Lietuvos, gražioje panteono kalvoje, pušų paunksmėje prie savo vyro poeto Bernardo Brazdžionio, atgulė jo ištikimoji žmona Aldona Irena Brazdžionienė.

Aldona Irena Brazdžionienė

Prie kapo duobės kun. prof. Arvydas Žygas, gerai pažinojęs visą velionės šeimą, sakė, kad Aldona ir Bernardas Brazdžioniai santuokoje išgyveno 67-erius metus. Ponios Aldonos gyvenime tikėjimas Dievu buvo pavyzdinis vaikams ir vaikaičiams. Ponia Aldona, prieš trejus metus palaidojusi savo mylimą Bernardėlį, jau nuo

Boston, MA

Šv. Petro parapijos likimas

**Kun. STEPONAS ŽUKAS,
Šv. Petro par. klebonas**

Kai 2003 m. liepos 30 d. vyskupas Sean Patrick O'Malley buvo įvesdintas Bostono arkivyskupijos arkivyskupu, jis priėmė pareigas, kurias mažai kas pasaulyje būtų sutikęs eiti, ir kurias mažai kas būtų sugebėjęs eiti. Tuo metu arkivyskupija pergyveno dvasinės bei finansinės krizės skaudžias pasekmes. Jis savanoriškai priėmė Jo Šventenybės Jono Pauliaus II jam pasiūlytas pareigas, kad tarnautų Bažnyčiai. Kaip ganytojas, jis turėjo vesti savo pažeistas avis - dėl kunigų seksualinių piktnaudžiavimų skandalų nusivylusius tikinčiuosius, kurie pilnumo nesuvokė, kiek tas arkivyskupijai kainavo.

Arkivyskupas O'Malley priėmė patarimą, kad buvo reikalinga nedelsiant veikti. Jis įrodė savo ryžtą, tuoj pat parduodant arkivyskupo rezidenciją ir kartu maždaug du trečiadalius žemės, ant kurios stovi seminarija ir arkivyskupijos tarnybų pastatai. Jis pasirinko gyventi Švento Kryžiaus katedros klebonijoje, kuri seniai neremontuota.

Susitaręs be teismo dėl ieškinio už tariamus seksualinius piktnaudžiavimus, jis netrukus turėjo padaryti sprendimus, liečiančius arkivyskupijos pačią infrastruktūrą. Tai reiškė mažiau bažnytinių pastatų, nes arkivyskupija nebegalėjo visas bažnyčias išlaikyti dėl finansinių priežasčių ir dėl kunigų stygiaus.

Svarstant kurias parapijas uždaryti, jis pranešė parapijiečiams, kad tokios aukos bus reikalingos arkivyskupijos gerovei, ir kad turime atsižvelgti į save kaip į arkivyskupiją, o ne kaip į atskirų parapijų vienetą.

to laiko svajojo būti kartu su juo, anapus saulės. Po poeto mirties, sakė kun. A. Žygas, ponis Aldona paskutiniuosius dvejus metus gyveno su vaikaite Dalyte ir keturiais provaikaičiais. Ji paliko sūnų Algį, seserį Gražiną, aštuonis vaikaičius, dvidešimt provaikaičių ir vieną proprovaikaite. Liūdime visi netekę brangios Mamytės, mylimos sesers, švelnios Močiutės.

Poeto kūrybos eilėraščių perskaitė aktorius Petras Venslovas. Kalbėjo Kauno miesto vicemeris Erikas Tamašauskas, išeivijos lietuvių publicistas, artimas šeimos bičiulis Juozas Kojelis, Lietuvos rašytojų sąjungos Kauno skyriaus pirmininkas Petras Palilionis, velionės sesuo Gražina, vaikaitė Dalia, kuri jaudinančiai, įtaigiais žodžiais nutapė savo švelnios, mylimos Močiutės paveikslą.

Supiltas smėlio kauburėlis pasidabino gyvų gėlių puokštėmis ir vainikais. Suplazdėjo žvakelių liepsnelės... Išsipildė poeto eilės, skirtos Aldonai, eilėraštyje „Keleiviai“:

*Su tavim aš per pasaulį plaučiu
Žemės krašto eisiu pažiūrėt,
Atsigert jaunystės amžinųjų metų
Iš negėstančios gyvenimo taurės.*

Kazimieras Dobkevičius

Kun. S. Žukas

Neužilgo buvo paskelbta, kad Švento Petro lietuvių parapija South Bostone bus uždaryta. Aš norėčiau pabrėžti, kad uždarymo nutarimas nebuvo taikomas vien Šv. Petro lietuvių parapijai, bet taip pat aštuoniasdešimt dviem kitoms parapijom. Arkivyskupas pats pirmasis prisipažintų, kad nutarimo procesas ir

vykdymas nebuvo idealūs. Tryliką mėnesių po uždarymo pranešimo buvo paskelbta, kad vyskupas susilaikys neribotam laikui nuo uždarymo datos skelbimo.

Per tuos tryliką mėnesių paramą Šv. Petro lietuvių parapijai pareiškė įvairios grupės ir atskiri asmenys. Keturias dienas prieš oficialų pranešimą, kad arkivyskupas ketina uždaryti parapiją, Prelatas Edmundas Putrimas arkivyskupui O'Malley asmeniškai įteikė Jo Eminencijos Kardinolo Audrio Bačkio laišką, skatinantį arkivyskupą persvarstyti savo ketinimą ir neuždaryti parapiją. Su prašymais leisti parapijai gyvuoti, kreipėsi ir Lietuvos Ambasadorius JAV Vygaudas Ušackas, Lietuvos Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas, Massachusetts Valstybės Atstovų rūmų narys Brian Wallace, Boston'o miesto Tarybos narys Jim Kelley, Lietuvos Vyčių organizacija, Šv. Petro parapijos draugų organizacija, ir kt. Tame trylikos mėnesių laikotarpy taip pat arkivyskupui O'Malley buvo taikoma daug kritikos už jo nutarimą uždaryti Šv. Petro parapiją. Tarp kitko arkivyskupas buvo kritikuojamas, kad jam nesvarbi Bostono apylinkių lietuvių bendruomenė. Vis dėlto, jis išdrįso aplankyti Šv. Petro lietuvių bažnyčią 2004 m. gegužės 8 d., Šiluvos Marijos šventės proga, keturias dienas prieš parapijos šimto metų jubiliejus šventę.

Nuo to vakaro arkivyskupas turėjo laiko persvarstyti savo sprendimą. Jis dar pasikvietė į pagalbą pertvarkymo komitetą, sudarytą daugumoje iš pasauliečių, kurie buvo prašyti, atlikus bešališkus tyrimus, išreikšti savo atvirą nuomonę apie atskirų parapijų uždarymus.

Šis komitetas davė rekomendaciją, kad neribotam laikui uždarymo data Šv. Petro lietuvių parapijai nebūtų nustatyta. Pagirtinas arkivyskupo nutarimas priimti komiteto rekomendaciją, ir duoti Šv. Petro lietuvių parapijai papildomo laiko ir svarstymo, vietoj to kad jis būtų išpildęs savo ketinimą iki galo, be papildomo apgalvojimo.

Arkivyskupas O'Malley seka Dievo pašaukimą, kuo geriausiai atlikti savo užduotį, su tais „įrankiais“, kurie jam buvo suteikti. Ir panašų pašaukimą turi visi krikščionys. Aš viliuosi, kad visi, kurie kritikuoja jo veiksmus, praleis tiek pat laiko ir sveikatos besimeldžiant už arkivyskupą, nes didžiulis darbas jo dar laukia, pertvarkant arkivyskupiją. To darbo niekas kitas nenori. Jeigu iš tikrųjų Bažnyčia yra viena, šventa, visuotinė, ir apaštalinė, tada yra visų katalikų pareiga melstis už arkivyskupą O'Malley ir taip pat už visus Bažnyčios vadovus.

Patarimai dėl "Supplemental Security Income" (SSI) prašymo peržiūrėjimo

JAV LB Krašto v-bos Socialinių reikalų taryba

(pradžia Nr.40)

JAV piliečiai (kai kuriais atvejais ir nepiliečiai – nuolatiniai gyventojai, gyveną JAV, sulaukę 65 m., akli arba neįgalūs ir turintys ribotus išteklius, gali prašyti iš "Soc. Security" papildomų išmokų pragyvenimui. Toks asmuo gali dirbti, bet gali uždirbti tik nustatytą sumą mėnesiui ir "Soc. Security" už kiekvienus uždirbtus 2 dolerius atskaito 1 dol. Jei uždirbama per daug, nutraukiamos SSI išmokos, nes jos skirtos nepasiturintiems. (Bet jų galima prašyti ir vėl). Prieš prašant SSI išmokų, pasiteirauti apie tai "Soc. Security" įstaigoje.

Paprašius SSI išmokų, "Soc. Security" pasirūpina, kad tas žmogus gautų ne tik išmokas, bet ir maisto korteles, nemokamą gydymą (Medicaid), papigintą butą ir pan.

"Soc. Security" rūpestingai peržiūri visus prašymo duomenis, kuriuos pateikiate, prašant SSI, ir tada daro sprendimą.

Jei "Soc. Security" nusprendžia, kad neskirs jums SSI išmokų ir jūs su tuo nesutinkate, galite apeliuoti. Tai reiškia, kad jūs prašote "Soc. Security" jūsų atvejį iš naujo peržiūrėti. Peržiūrint "Soc. Security" kreips dėmesį ne tik į tą dalį, su kuria jūs nesutinkate, bet peržiūrės viską. Jei jų sprendimas būtų buvęs klaidingas, jie tai atitaisys.

Yra keturios apeliacijos (kreipimosi peržiūrėjimui) pakopos: jei nesutinkate su pirmos pakopos sprendimu, galite kreiptis į kitą, kol pereisite visas pakopas. Jos yra:

1. Peržiūrėjimas iš naujo (reconsideration).
2. Administracinis teisėjas.
3. Kreipimosi (apeliacijos) taryba.
4. Federalinis teismas.

Svarbiausia atsiminti, kada paduoti pareiškimą, kad nesutinkate su "Soc. Security" sprendimu. Papras-

tai tai reikia padaryti per 60 dienų nuo "Soc. Security" laiško datos, pranešančios apie "Soc. Security" sprendimą.

"Soc. Security" prileidžia, kad laišką gavote per 5 dienas, nebent įrodytumėt, kad gavote vėliau. Jei nesikreipiate per 60 dienų, galite prarasti teisę iš viso apeliuoti ir "Soc. Security" nuosprendis tampa galutinis. Pvz., jei neprašote persvarstymo (reconsideration) per 60 dienų, galite prarasti teisę, kad jūsų atvejis bus persvarstytas.

Jei turite rimtų priežasčių, dėl kurių nesikreipiate per 60 dienų, praneškite, kad prailgintų laiką. Prašymas laiko prailginimui turi būti paduotas raštu, paaiškinant, kodėl prašoma prailginimo.

Jei paskutinė kreipimosi (apeliacijos) diena yra šeštadienis, ar kuri kita JAV šventė, prailginimo datą skaičiuoti nuo artimiausios darbo dienos.

Kreipimasi (apeliacija) reikia paduoti raštu. Galite prašyti iš "Soc. Security" įstaigos specialios formos (appeal form), arba galite pasiųsti "Soc. Security" įstaigai jūsų pasirašytą laišką, "Soc. Security" numerį ir prašyti, kad norite apeliuoti nuosprendį dėl SSI, padarytą jūsų atveju.

Kai kuriais atvejais, jei prašote apeliacijos per 10 dienų po to, kai gavote "Soc. Security" pranešimą dėl nuosprendžio, išmokos bus jums mokamos ir toliau, kol "Soc. Security" darys sprendimą peržiūrėti jūsų atvejį.

Jei jūsų apeliacija būtų atmesta, jums gali tekti grąžinti atgal pinigus, kurių jūs neturėjote teisės gauti.

Galite pasirinkti asmenį, kuris jums padėtų tvarkytis su jūsų peržiūros prašymu (apeliacija) arba atstovą, kuris jums atstovautų. Tokiu atstovu gali būti advokatas ar kitas asmuo, gerai susipažinęs su SSI programa ir jus pažįstas. Pasirinktas atstovas gali atstovauti jums daugeliu "Soc. Security" reikalų ir gauti kopijas tų nuosprendžių, kurie buvo padaryti sąryšyje su jūsų prašymu.

Atstovas negali imti jokio atlyginimo ar mokesčio iš jūsų be raštiško

Vasaros pabaiga

Lietuvos jaunimas – pasaulio čempionai

Lietuvos jaunimo (iki 21m.) rinktinė – pasaulio čempionė! Argentinoje vykusio čempionato finale po dramatiškos kovos rugpjūčio 15 d. Lietuvos jaunimas įveikė Graikiją 65:63 (15:15, 9:13, 26:18, 15:17).

Rungtynių lūžis įvyko trečiajame kėlinuke, kurį mūsų žaidėjai laimėjo 8 taškų skirtumu ir perėmė iniciatyvą. Paskutinėmis rungtynių akimirkomis Lietuvos jaunimui pavyko išlaikyti nedidelį pranašumą ir finalinis švilpukas užfiksavo Lietuvos pergalę.

Lyginant su pusfinaliu, rungtynės nesėkmingai susiklostė kapitoniui Mariui Prekevičiui, kuris nepelnė taškų, prametęs visus keturis metimus, tiek pat kartų prasižengęs bei dukart suklydęs. Pauliaus Jankūno

sąskaitoje – 2 taškai ir tik vienas taiklus metimas iš septynių. Vis dėlto, pergalę lėmė patikimas Antano Kavaliausko bei keturių mažesnių žaidėjų – Stepono Babrausko, Jono Mačiulio, Artūro Jomanto ir Renaldo Seibučio – žaidimas.

Lietuvai taškus pelnė: Steponas Babrauskas ir Renaldas Seibutis – po 14, Artūras Jomantas (10 atkovotų kamuolių, 6 klaidos) 12, Jonas Mačiulis 11, Antanas Kavaliauskas 9, Darius Šilinskis (5 blokai) 3, Paulius Jankūnas 2. Aikštelėje taip pat pasirodė Michailas Anisimovas, Marius Prekevičius bei Rolandas Alijevas. Pasaulio čempionais taip pat tapo Gediminas Navickas ir Vaidotas Pridotkas.

Varžovų ekipoje nesulaikomi

buvo Panagiotis Vasilopoulos – 22 taškai, 6 atkovoti kamuoliai ir 4 blokuoti metimai bei Konstantinos Vasileiadis – 17 taškų. 13 taškų ir 4 blokus pridėjo Loukas Mavrokefalidis. Likę žaidėjai kartu pelnė tik 11 taškų.

Trečiąją vietą ir bronzos medalius iškovojo Kanada, po atkaklios kovos palaužusi Australiją 79:74.

Aukso medalį pasaulio jaunimo (iki 21 metų) krepšinio čempionato finale iškovojo Lietuvos jaunimo rinktinėi Vyriausybė ketina skirti 240 tūkst. litų premiją. Pasak premjero Algirdo Brazausko, jaunųjų krepšininkų paskatinimui pinigų iš Vyriausybės rezervo ketinama paskirti rugpj. 17 d. vyksiančiame ministrų kabineto posėdyje.

“Soc. Security” įstaigos sutikimo.

Jei norite gauti daugiau informacijos, kaip ir kokią atstovą pasirinkti, paprašykite iš “Soc. Security” įstaigos spaudinio “Your Right To Representation” (No. 05-10075). “Soc. Security” įstaiga taip pat gali duoti jums pavadinimus ir telefonus organizacijų, kurios galėtų jus atstovauti.

Toliau – žvilgsnis į visas keturias minėtas prašymo peržiūrėjimo pakopas:

Pirmoji – reconsideration (peržiūrėjimas iš naujo).

Tai yra visiškas jūsų prašymo peržiūrėjimas tokio asmens, kuris nedalyvavo darant pirmąjį nuosprendį dėl SSI išmokų jums. Tas asmuo peržiūrės visus įrodymus, kurie buvo panaudoti darant pirmąjį sprendimą, o taip pat ir naujai pateiktus įrodymus.

Jei prašote atsižvelgti į jūsų sveikatos stovį, peržiūrėjimas bus daromas procesu, kurį “Soc. Security” vadina “case review”.

Jei prašote prašymą peržiūrėti dėl kitų dalykų, galite pasirinkti arba “case review”, arba neoficialų (ne-

formalų) pasitarimą (konferenciją).

“Case review” yra peržiūrėjimas, kada “Soc. Security” peržiūri jūsų atvejį, nesusitikdama su jumis. Bet jūs turite teisę pamatyti, kas yra jūsų byloje (file), prieš “Soc. Security” pradėdant ją peržiūrėti. Jūs taip pat galite pateikti papildomos informacijos.

“Informal Conference” (neoficialus pasitarimas – konferencija). Ir šiuo atveju galite iš anksto peržiūrėti savo bylą (file) ir suteikti daugiau informacijos. Jūs galite atvykti į konferenciją ir pasakyti asmeniui, kuris peržiūri jūsų atvejį, kodėl nesutinkate su “Soc. Security” nuosprendžiu. Jūs galite atsivesti liudininką ir atstovą, jei tokį turite.

“Formal Conference” (oficiali konferencija) įvyksta tuo atveju, jei “Soc. Security” pakeičia ar sustabdo jūsų SSI išmokas. “Soc. Security” gali reikalauti, kad dalyvautų liudininkai. Ir jūs tokioje konferencijoje galite klausinėti liudininkus.

Kada “Soc. Security” padarys

nuosprendį apie “reconsideration” (prežiūrėjimą iš naujo), atsiųs jums laišką, paaiškinantį jų nuosprendį.

Antroji pakopa jūsų apeliacijos peržiūroje yra “hearing” bylos nagrinėjimas).

Jei nesutinkate su “Reconsideration” nuosprendžiu, galite prašyti “hearing” (bylos nagrinėjimas). Tai atliks administracinės teisės teisėjas, kuris nieko bendra neturėjo su pirmuoju nuosprendžiu, arba su “reconsideration”.

Prieš bylos nagrinėjimą “Soc. Security” gali prašyti iš jūsų daugiau įrodymų, pagrindžiančių jūsų prašymą.

Jūs ir jūsų atstovas, jei tokį turite, turi atvykti į “hearing” ir asmeniškai paaiškinti savo atvejį. Jūs galite peržiūrėti informaciją, esančią jūsų “file” ir duoti naujos informacijos.

“Hearing” (bylos nagrinėjimas) būna paprastai netoliau kaip 75 mylios nuo jūsų gyvenvietės. Administracinės teisės teisėjas praneš jums apie “hearing” laiką ir vietą.

(bus daugiau)

Paruošė Aldona Šmulskienė

Dar viena LF spaudos konferencija pelno paskirstymo reikalu

Edvardas ŠULAITIS

Edvardas Šulaitis

Jau buvome rašę apie pirmąją Lietuvių Fondo suruoštą spaudos konferenciją, įvykusią birželio 22 d., kurioje buvo pranešta apie stipendijų paskyrimą studijuojančiam jaunimui. O maždaug po mėnesio (liepos 27 d.) PL Centro posėdžių kambaryje buvo sušaukta antroji konferencija.

Šį kartą būrelis žiniasklaidos atstovų iš Pelno skirstymo komiteto pirm. adv. Dainos Kojelytės išgirdo pranešimą apie pelno paskirstymą įvairiems reikalams. Čia buvo išdalinami lapai, kuriuose išspausdinta, kokiems projektams ar asmenims pinigai buvo paskirti. Viskas detalai ir aiškiai buvo atžymėta juodu ant balto, tad nedaug kam klausimų dėl to kilo. Nebent, kai kas teiravosi - kodėl vieni gavo daugiau, o kiti - mažiau, arba kai kurie stebėjosi, kad kai kam iš viso pinigai buvo paskirti. Spaudos atstovams, žinoma, knietėjo, kiek gi pagaliau gavo vienas ar kitas laikraštis ar žurnalas. Tačiau kai kurie nusivylė sužinoję, jog šį kartą tik skelbiama, kad visai žiniasklaidai paskirta 60 tūkst. dolerių suma. O dėl konkrečių skaitlinių paskelbimo reiks laukti sekančios spaudos konferencijos, kuri įvyks rugsėjo 14 d. toje pačioje vietoje.

Kadangi adv. D. Kojelytės vadovaujamas komitetas (anksčiau būdavo vadinama komisija) išvardijo šimtus pozicijų - kam ta parama paskirstyta, tai čia būtų sunku viską surašyti. Reikia pažymėti, jog bendra paskirta suma yra trys ketvirčiai milijono dolerių (750 tūkst. dolerių), o prašomoji suma siekė net apie tris su puse milijono. Taigi reikėjo daryti didžiulę atranką ir, be abejo, daug liko nepatenkintų, nes toli gražu ne visi gavo tikėtos paramos.

Iš paskirtos sumos daugiausia - 32% (daugiau negu 218 tūkst.) atiteko jaunimui, 22% (daugiau negu 150 tūkst.) - švietimui, 29% (apie 202 tūkst.) - visuomeninei veiklai ir 17% (117,750 dol.) - kultūrinei veiklai remti.

JAV lituanistikos mokykloms buvo atseikėta 67 tūkst. dolerių, būsimai Dainų šventei (2006 m. vasarą Chicagoje) ruošti 35 tūkst., Lituanistikos tyrimų ir studijų centrui Chicagoje - 30 tūkst. Vasario 16-tosios gimnazijai Vokietijoje - 25 tūkst., Philadelphijos Lietuvių Namų remontui ir Jaunimo Rūmų Lemonte statybai - irgi po 25 tūkst. Buvo nepamiršti ir kai kurie Lietuvoje vykdomi projektai, paremtos ten esančios organizacijos.

Nors pelno skirstymo komitetas buvo sudarytas iš LF ir JAV LB atstovų, tačiau visi nariai gerai sutarė ir paskirstymai padaryti be ginčų.

Spaudos konferencijoje kalbėta ne vien tik apie pelno skirstymą. Joje Tarybos pirm. Vytautas Kamantas paminėjo, kad šie metai yra naujų narių verbavimo metai ir pabrėžė, kad "nariai yra pats didžiausias LF turtas", jis džiaugėsi, jog per savo gyvavimo metus LF pajėgė išdalinti 13 milijonų dolerių, o dabartinis jo kapitalas jau viršija 15 milijonų. Taip pat kalbėjo ir LF valdybos pirm. Sigita Balzekienė, kuri irgi priminė naujų narių svarbą ir kvietė šiame reikale žiniasklaidos atstovus į talką. Taip pat konferencijoje prabilo ir LF administratorė Laima Petroliūnienė, kuri aiškino, kad ji ir raštinės darbuotojos turi daug darbo įvairiose LF veiklos srityse.

Konferenciją pradėjo ir užbaigė LF valdybos narys informacijai Edvardas Šulaitis

VYZAS & ASSOCIATES, P. C. ATTORNEYS AT LAW

Real Estate - Zoning & Land Use -
Commercial Litigation - Corporate Law
Bankruptcy - Wills, Trusts & Estates
Estate Administration - Personal Injury
Worker's Compensation - Municipal Court Matters
Employment Torts - Condominium Law

20 DAVIS AVENUE
KEARNY, NEW JERSEY 07032
(201) 998 - 2211

Licensed in New Jersey and New York

*Kviečiame paremti TAUTOS FONDA
savo darbu ir aukomis.*

*Remdami TAUTOS FONDA remiate Lietuvos švietimą
ir demokratijos įtvirtinimą Lietuvoje.*

**TAUTOS FONDAS
LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.**

Auką siųsti:

307 W. 30th St. tel: (212) 868 - 5860; (212) 868 - 5815
New York, NY 10001 eLpaštas: TAUTFD@aol.com

KODIS

FUNERAL HOME

63 - 06 Flushing Ave.
Maspeth, NY 11378

*Suteikia garbingas laidotuves
Koplyčios parūpinamos visose miesto dalyse*

Edward A. Kodis - Funeral Director
Kreipkitės
tel.: (718) 326-1658

ADMINISTRACIJA PRANEŠA:

Čia spausdiname pavardes tų skaitytojų, kurie auکوjo 2002-2005 metų "Darbininko" prenumeratai ir jų čekius gavome iki rugpjūčio 20 d.:

Po 200 dol.:

Atminimui

A. A. Alexandros Čereškienės ir
A. A. Liūdos Šukienės
auکوjo
Rasių šeima, Boston, MA.

Po 100 dol.:

Dr. Julius A. Gyls, Naples, FL
Leocadia Grig, Spring Hill, FL.
Dagmar Svoinickas, Chesapeake, VA

Po 75 dol.:

Antanina Grajauskas, Cliffside Park, NJ

Po 50 dol.:

Danguolė Navickas, Westlake Village, CA
Povilas Karosas, New Britain, CT
Raymond Zujus, Uncasville, CT.
Zigmas Raulinaitis, Manahawkin, NJ
Regina Saldaitis-Čiurlienė, DDS, Woodhaven, NY

Po 45 dol.:

Julia Grauslys, Hudson, NH

Po 40 dol.

Romualdas Svainauskas, Studio City, CA
Banevicius - Krakauskas, W. Hartford, CT.
Justas Buivys, Baltimore, MD

Po 35 dol.:

Valerie Kennedy, Marlton, NJ
Aldona Miksys, Export, PA
John Schubert, Phila., PA
Joseph Stanaitis, Pittsburgh, PA
Anne Berwyn, Scranton, PA

Eleanor Shulskis, Seattle, WA

Po 30 dol.:

Jane Gerdvilis, St. Pete Beach, FL
Anna Bacevicius, Newton, MA
Danutė Krivickas, Clark Summit, PA

Po 25 dol.:

Ona Adomaitis, Gulf Shores, AL
Lionginas Kupeckas, Hartford, CT
Kazys Kaspariunas, Elizabeth, NJ.
Helen P. Johnson, Richmond Hill, NY.

Po 20 dol.:

Frank Jakaitis, Miami Beach, FL.

Už visas aukas nuoširdžiai dėkojame

Aukos

Kretingos Pranciškonų

"RŪPESTĖLIŲ" labdaros valgyklai

BIRUTĖS ir ALOYZO PETRIKŲ

50 metų vedybinio gyvenimo sukakties proga
auکوjo:

R. K. Benson

S. G. Bobeliai

F. A. Bukauskai

M. J. Butkai

V. G. Dragunevičiai

M. G. Erčiai

J. M. Heslin

J. L. Hood

A. J. Mockaičiai

A. L. Ošlapai

V. G. Petrick

J. J. Skardžiuviai

L. B. Semlow

A. D. Šepkai

L. D. Siemaškai

V. R. Vedeckai

Iš viso aukota 1,755.00

Philomena Vilutis, Frankfort, IL (per kun. V. Memėną) auکوjo 1,000 dol.

Kun. Vytas Memėnas. Joliet, IL auکوjo 1,000 dol.

"Darbininke" gaunamos knygos:

Kun. dr. Antanas Paškus - *"Meilė - žmogaus pašaukimas"*. Joje autorius iškelia autentišką meilę, aptaria jos santykių su kitomis žmogaus meilės formomis, nušviesdamas žmogaus meilių išraiškas. Taip pat svarstomi lyčių skirtumai biologinėje, psichologinėje plotmėje, analizuojama mūsų laikų meilės krizė. Kaina - 8 dol. ir persiuntimas 2 dol.

Vytautas Volertas - *"Kronikėlės. Senų laikų... Naujų laikų..."* pasakojimai. Išleido "Į Laisvę" fondo Lietuvos filialas. Kaina 8 dol. ir persiuntimas 2 dol.

Tatjana Maceinienė: NE TIKROVĖS DRUMZLĖSE, O IDEALO ŠVIESOJ". 2004 m. 235 psl. Autorė giliai išvelgia prof. Juozo Ambrazevičiaus - Brazaičio, Zenono Ivinskio ir dr. Juozo Girniaus asmenybes ir vertina jų atliktus darbus. Kaina 10 dol. Persiunt 2 dol.

Tatjana Maceinienė: PRADŽIOJE BUVO ŽODIS. Pokalbiai su Antanu Maceina-Jasmantu apie poeziją. 2004 m. 159 psl. Tsi labai įdomūs prof. Antano Maceinos laiškai B. Brazdžioniui ir T. L. Andriekui, OFM. Kaina 8 dol. Persiunt. 2 dol.

New Yorka žinios

Šis "Darbininko" numeris padidintas iki 24 psl.

A.A. Jadvygos Matulaitienės tautinių šokių mokytojos, mirusios rugpjūčio 11 d., atminimui, įsteigtas memorialinis fondas. Aukas galima siųsti ir čekius rašyti: Lithuanian Folk Institute, c/o Nijolė Pupius, 7353 S. Wipple St., Chicago, IL, 60629. Galima taip pat jos atminimui aukoti: Lithuanian Orphan Care (Lietuvos Našlaičių Globa), 2711 W. 71st St., Chicago, IL 60629. Platesnis aprašymas apie Jadvygos Matulaitienės gyvenimą bus "Darbininko" spalio mėn. numeryje.

J. Dr. Vinco Kudirkos liuanistinę mokyklą (Elizabeth, NJ) registracija vyks šeštadienį, rugsėjo 10 d. 10 val. ryto. Mokykla veiks naujose patalpose – Šv. Petro ir Povilo parapijos mokyklos patalpose. Kviečiami vaikučiai nuo 4 metų, o taip pat suaugusieji, kurie nori mokytis lietuvių kalbos, istorijos, geografijos, dailės ir etninės kultūros. Skambinti Danguolei Didžbalienei tel.: (908) 925-4731 arba e-mail: EDidzbalisnj@aol.com

Lietuviška radijo programa New Yorke girdima pirmadieniais 9 v.v. per WPAT stotį 930 AM banga. Programos steigėja ir vedėja – dr. Giedrė Kumpikaitė.

Nidoje, miesto centre, išnuomojamas naujas, baldais apstatytas butas su visais patogumais. Prašome skambinti (Massachusetts) tel.: (781) 784-9318 arba (781) 784-6876.

Šis "Darbininko" Nr. 9(43) išsiunčiamas rugsėjo 7 d. Sekantis spalio mėnesio numeris numatytas išsiųsti spalio 3 d.

Atsimainymo par. žinios

Kikštai: rugpjūčio 6 d. 11 val.r. buvo pakrikštyta **Veronika Mykolaitis**. Tėvai: Paulius ir Edita (Margevičiūtė) Mykolaičiai.

Rugpjūčio 7 d. 2 val. popiet buvo pakrikštytas **Evan Alexander Paulius Pulido**. Tėvai: Alejandro Pulido ir Deimantė Truskaitė.

Už a.a. **Haliną Liucę Klemiejerytę** laidotuvių mišios buvo aukotos liepos 15 d., 10 v.r. Ji mirė liepos 12 d. Buvo pašarvota Walsh La-Bella laidotuvių koplyčioje. Nuliūdime liko sesuo Irena Dičpinigaitienė su vyru dr. J. Dičpinigaičiu, sūnėnas dr. Petras su žmona dr. Vita ir vaikais ir sūnėnas Juozas su žmona; taip pat kiti giminės. Kūnas sudegintas.

Už a.a. **Jadvygą Matulaitienę** laidotuvių mišios buvo aukotos rugpjūčio 15 d. 10 v.r. velionė mirė rugpj. 11 d. Palaidota St. Charles kapinėse. Nuliūdime liko duktė Ramutė Vounasis su šeima, giminės – Bagdžiūnų, Šileikių, Ercių, Landsbergių šeimos.

Kas žadate vykti į gražiąją **Maine valstiją** ir norite pamatyti Bar Harbor/Arcadia National Park, mielai kviečiami apsistoti **Bay Meadows Inn**, Belfast, ME, prie Penobscot Bay. Tel.: (800) 335-2370; website: www.baymeadowinn.com Savininkai: Valentinas ir Kristina Kurapka. Nuoširdžiai priimsime. E-mail: bbmi@baymeadowinn.com

Apriškimo par. žinios

Dešimtos valandos sekmadienio mišios 2005-aisiais metais jau visos užimtos. Dar galima užsakyti 9 val. angliškas mišias.

Gerį dainininkai kviečiami įstoti į parapijos chorą. Choras ruošiasi dainų šventei, kuri įvyks Chicagoje 2006 m. liepos mėnesį. Kreiptis: Gintarė Bukauskienė, tel.: (718) 789-4571.

Rimas Žukauskas, architektas, gyv. Yonkers, NY, staiga mirė š.m. rugpjūčio 10 d. Buvo gimęs Kaune 1933 m. Su tėvais pasitraukė į Vokietiją ir vėliau emigravo į JAV. Čia baigė Columbia universitete School of Architecture ir dirbo įvairiose firmose. Nuliūdime liko žmona Nijolė (Jakelaitytė) Žukauskienė, duktė Kristina, sūnūs Jonas ir jų šeimos; taip pat kiti giminės. Rugpjūčio 15 d., po gedulingų mišių Apriškimo par. bažnyčioje palaidotas St. Charles kapinėse.

Metinė parapijos gegužinė-piknikas įvyks sekmadienį, š.m. rugsėjo 18 d. daugiau informacijų žiūr. paskutiniame puslapyje.

Dėmesio norintiems pirkti ar parduoti nekilnojamą turtą New Jersey valstijoje. Prašome kreiptis į Century 21 Real Estate (Union, NJ) agentę Sonatą Dambrauskas tel.: (973) 517-6330; (908) 851-2121 ext. 2449.

A.†A. architektui RAIMUNDUI ŽUKAUSKUI

mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiamo žmonai NIJOLEI, dukrai KRISTINAI, sūnui JONUI ir jų šeimoms.

Algis ir Ramutė Vedeckai
Violeta ir Jurgis Balčiūnai

A.†A. MARINAI RAULINAITIENEI

mirus, nuoširdi užuojauta jos vyrui ZIGMUI, mūsų Tautos gynėjui, ir visai Stanaičių ir Raulinaičių giminei.

D.ir A. Samušiai

DARBININKAS

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers
Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

*Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJOS KOMISIJA.*

Brooklyn/Queens vyskupijos valdytojas lankėsi Apreiškime

Paskutinis liepos mėnesio sekmadienis Brooklyn/Apreiškimo parapijos parapijiečiams liks atmintinas, nes tą dieną Apreiškimo parapijoje atsilankė prieš porą metų Šv. Tėvo paskirtas vyskupijos vadovo pareigoms vyskupas **Nicholas DiMarzio, Ph.D., D.D.**

Parapijos tarybos pirm. Juozo Rudžio išsiuntintų kvietimų, o taip pat dr. Giedrės Kumpikaitės vadovaujamos Lietuvių piliečių klubo radijo laidos pranešimo dėka, su vyskupu susitikti susirinko nemažas parapijiečių ir svečių būrys, panašiai, kaip kad būna didžiųjų religinių ir tautinių švenčių metu.

Sekmadienį, liepos 31 d., 10 val. dvikalbes (angliškai ir lietuviškai) Mišias, drauge su vyskupu N. DiMarzio (kuris ir pamokslą pasakė) aukėjo parapijos administratorius, gretimai esančios Mt. Carmel para-

pijos klebonas kun. Joseph Fonti, sekmadieniais lietuviškai Apreiškime aukojantis Atsimainymo par. Maspeth vikaras kun. Vytautas Volertas ir kunigas vyskupo asistentas (kurio pavardės nepasisekė sužinoti). Mišių rimtį praturtino ir maldingai nuteikė visas Mišių dalis bei kitas giesmes lietuviškai giedantis choras, vadovaujamas muz. Astos Barkauskienės.

Mišių auką užbaigus, po palaiminimo, LB Brooklyn-Queens apylinkės pirm. Vida Jankauskienė vyskupui DiMarzio įteikė tautine juostele su išsaustu žodžiu Lietuva perrištą dėžutę, kurioje buvo gintarinis rožinis. Malvina Klivečkienė pagerbė vyskupą, jam įteikdama raudonų ir baltų rožių puokštę, o Vytautas Čerška apdovanojo vyskupą saldinių dėže iš Lietuvos. Parapijos lietuviškų renginių komiteto pirm. Vladas Sidas,

Vida Jankauskienė vyskupui DiMarzio įteikia dovanas R. Žukaitės nuotraukos

priešęs prie garsiakalbio, visus pakvietė į apatinę parapijos salę susitikti su vyskupu ir atsigaivinti kvapnia kavute, pabendrauti.

Vyskupui N. DiMarzio įžengiant į salę, jis buvo sutiktas gausiais plojimais. Vyskupą čia tuoj pasveikino V. Sidas ir LB NY apygados pirm. Ramutė Žukaitė.

Vyskupas pasakė ir trumpą kalbą. Jam esą žinoma, kad jo vyskupijos ribose gyvena nemažas skaičius ir naujai iš Lietuvos atvykusiųjų. Jam nesą paslaptis, jog jie į parapijinį gyvenimą jungtis neskuba. Vyskupas išreiškė troškimą ir viltį, kad tas tiltas, skiriant vienus nuo kitų, galimai greičiau būtų peržengtas. Vyskupas buvo pagerbtas, sugiedant jam ilgiausių, sveikiausių ir darbingų metų ir valio... valio... Valandėlę pabuvojęs ir su keliais spėjus pasikalbėti, vyskupas turėjo išskubėti atgal į bažnyčią, kur jo laukė ispaniškai kalbantieji Apreiškimo parapijiečiai. Vyskupą išlydinti, panašiai kaip ir jį pasitinkant, buvo nepagailėta gausių plojimų.

O salėje susirinkusieji dar neskubėjo namo. Besivaišinant prie kavos puodelio buvo pasidalinta įspūdžiais, naujienomis, atnaujintos draugystės su rečiau matytais pažįstamais.

p. palys

Vyskupas DiMarzio sako pamokslą, dešinėje - kun. Vytautas Volertas

Knygos - geriausia dovana

“Darbininko” administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2005-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
“Darbininkui”:
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

Sekmadienį, rugpjūčio 18 d.,
tuojau po 10 val. **lietuviškų Mišių**
vyks tradicinė

APREIŠKIMO PARAPIJOS

GEGUŽINĖ - PIKNIKAS

apatinėje parapijos salėje ir
automobilių pastatymo aikštelėje
(N. 5th ir Havemeyer Sts. kampas)
Brooklyn, NY

-- Šilti pietūs, atgaiva, DJ muzika --
- p a b e n d r a v i m a s -

Loterijos didžiųjų laimėjimų traukimas
Vyks ir mini loterija

...Visi kviečiami ir laukiami...

Parapijos komitetas

RETURN SERVICE REQUESTED

341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207-1999

DARBININKAS

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
BROOKLYN, N.Y.
Permit NO 5417